

TRANSILVANIA.

Foi'a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Acesta fóia ese côte 2 côle pe luna si costa 2 florini val. austr., pentru cei ce nu suntu membrii asociatiunei.

Pentru strainataate 6 franci (lei noi) cu porto posteit.

Abonamentulu se face numai pe côte 1 anu intregu.

Se abonédia la Comitetulu asociatiunei in Sibiu, séu prin posta séu prin domnii colectori.

Sumariu: In memor'i'a lui Augustu Tr. Laurianu. — Recensiune asupr'a unui opu premiatu de cătra academi'a romana in sessiunea sa din anulu 1881. — Flor'a phanerogama din fostulu districtu alu Naseudului (urmare). — Analis'a opului titulatu Studie asupr'a constitutiunei romaniloru. — Procesu verbalu alu siedintie comitetului Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu tienuta in 28 Februaru 1881. — Procesu verbalu alu siedintie comitetului tienuta in 11 Martiu 1881. — Catalogu atfabeticu asupra cartiloru aflatore in bibliotec'a Asociatiunei de Petra-Petrescu.

In memor'i'a lui Augustu Tr. Laurianu.

Doctoru in filosofia si artele frumóse, profesoru si decanu la facultatea de litere in Universitatea din Bucuresci, membru alu academiei romane si alu altoru societati scientifice, auctoru alu mai multoru opuri scientifice etc.

Solemnitatea ingropatiunei lui Augustu Tr. Laurianu a fostu una din cele mai rare din côte a vediutu vreodata capital'a Romaniei. De inaintea universitatiei si la mormentu s'au tîntu cu acea ocasiune de cătra profesoari si alti barbati de litere côteva discursuri funebre, care daca s'aru aduna la unu locu, aru da o carte de 7—8 côle. Unulu din amicii cei mai vechi si mai doiosi, totodata colegu alu lui Laurianu, dn: Georgie Sionu ii tinu unu discursu, care de si scurtu, a facutu impresiune singulara asupra ascultatoriloru. Laurianu merita intru tota poterea cuventului că se i se conserve memor'i'a si in acestu organu alu asociatiunei; de aceea in strimtorea de spatiu ce ne stă la dispositiune, facemu locu incai cuventelor dlui Sionu, care a disu:

„Eata-ne adunati că se aducemu ultimele onori remasitielor unui omu care, stingendu-se, parasesce lumea acésta, pe care o putemu numi valea desfatariloru si a amaratiuniloru !

O trista si durerósa datoria îmi impune sarcin'a se facu panegiriculu acestui omu, alu carui nume este atâtu de mare si a carui esistentia fostu atâtu de distinsa intre muritori. Dar fi-voiu óre in stare se adunu intr'unu manunchiu tóte reminiscentiele côte suntu legate de memor'i'a acestui omu ilustru si se spunu totu adeverulu asupra vietii lui ?

Laurianu ! Eata unu nume, care de patrudeci de ani este cunoscutu si popularu in cetatea nostra !

Laurianu ! Eata o figura, pe care nu numai cei ce l'amu cunoscutu nu vomu uita-o, dar pe care multe generatiuni viítore voru cerceta-o !

Laurianu ! Eata o ilustratiune literara, pe care ne-amu deprinsu a o privi incungjurata de o adeverata aureola, si imbracata cu o adeverata autoritate !

Laurianu ! Dar cine era omulu acesta, la siciuliu caruia astadi se inchina cu atâta veneratiune fruntea barbatiloru nostri de statu, spum'a societatii din capitala, juni si betrani, profesori si scolari, poporu si nobilime ?

Fost'au elu unu Cresus, ale carui palate sau trouri stralucitoré ne uimia vederile ? Fost'a elu de familia patriciana, boeru, nobilu, sau cu vreunu atributu de putere mare in mana ?

Nu ! nici unulu din titlurile vanitóse ale omenirei nu se tinea de numele seu; singurulu si uniculu titlu cu care se mandria, era titlu de dascalu, — titlu gloriosu, fiindu-că era unu dascalu mare, inaintea caruia toti se inclinau, — si putemu se-lu numimu mare, fiindu-că in adeveru era unu dascalu devotatu, unu apostolu predeslinatu ca se cultive spiritele si se lumineze atâtea generatiuni in poporulu romanu.

De origine modesta, fiu alu unui preotu dintr'unu micu satu alu Transilvaniei, numitu Fofeldea, nascutu in 1810 resaritul din simburile amaritu alu vietiei romanesci de peste Carpați, Laurianu a esitul ca unu fenix de subu cenusia sa si s'a desvoltat cu unu gigante pentru binele si onórea numelui de romanu.

Catre capetulu secolului trecutu o pleiada de ómeni insemmati se aratase in Transilvani'a, cu missiunea de a face se se renasca natuinea romana, multu timpu amortita sub barbaria' timiloru; dar aceea pleiada cunoscuta sub numele lui Petru Maior, Cichindealu, Clainu, Sincai si Lazaru, către incepitulu secolului nostru se stinsese si numai dupa doue trei díecimi de ani, de pe la 1830 incóce, incepù se se formeze noua pleiada, compusa din nisce apostoli totu atâtu de vigurosi, din nisce nume nu mai puçinu venerate, precum : Cipariu, Barnutiu, Baritiu, Aronu Pumnu, Muresianu, Maiorescu si Laurianu.

Multu au lucratu acesti barbati in directiunea renascerei nationale, colosale au fostu lucrările loru comparate cu puterile individuale ale omului si eterna va fi memoriea loru intre romani. Dar eata ca unu alu cincilea din acesti barbati se duce dintre cei vii; abia doi, Cipariu si Baritiu, mai supravetiuesc. Fia gloria loru eterna!

Dar cate suveniri nu ne reamintesce acestu barbatu, alu caruia nume 40 de ani ne-amu deprinsu a'lu venera, si a caruia perdere cu dreptu cuventu o deplangemus astadi. La cate faze ale istoriei contimpurane n'a luat elu parte! La cate lantiuri utile n'a servit elu ca inel de fortă si de legatura!

Laurianu, dupa ce si-a facutu studiile secundarie in Transilvania si cele superioare in Viena, la 1840 a debutat cu publicatiunea unui opus, care a facutu o insemnata sensatiune in lumea invetiată. Acestu opus, scrisu in limb'a latina, sub titlu *Tentamen criticum*, intr'unu timpu candu inamicii natiunei nostre ne contestau originile, avu de scopu a proba latinitatea si romanitatea nostra; de atuncea, si inca pana astadi, cugetatorii si filosofii cei mari ai Europei afla in aceasta opera adeverate sorginti, probe si documente spre a apura cauza nostra, dupa adeverat'a ei dreptate.

Acesta lucrară, plina de eruditie, a datu autorului titlulu si reputatiunea ce pe dreptu o merita. Guvernul Romaniei la 1842 ilu invită si-i oferi catedra de filosofia in liceul embrionario din S-tulu Sava. Aici Laurianu areta mai cu séma ce sciea si ce putea. Alaturi cu carier'a profesorala, elu isi deschise unu locu insemnatu in aren'a tuturor misicărilor inteligeției romane. Elu se distinse nu numai ca filosofu, ci si ca istoricu, ca archeologu si ca filologu. In colaboratiune cu nemuritoriu Balcescu si alti tineri studiosi, cari cugetau si meditau la unu viitoru mai frumosu pentru Romani'a, cu respandirea ideilor patriotice si democratice, elu contribui, putemu dice, la inflacararea generatiunilor tinere, cari au facutu miscarea nationala din 1848. Principiiloru lui, propagate dupa aceea de catre atati discipuli si adepti, datorim, poate, in mare parte transformarea sociala, in care pasim u mereu de treisdeci de ani incóce.

La 1848, in ajunulu esplosiunii nationale din Bucuresci, Laurianu trebui se sbore peste Carpati, unde numele, experientia si inteligenția lui ilu faceau necesariu. In diu'a de 15 Maiu, candu peste 40 mii de Romani se adunaseră la Blaju spre a se consulta cumu se scape de sub legile cari i tineau ca iloti, vediut-amu pe Laurianu, pe tribuna din piața numita Campulu Libertatii, vorbindu poporului despre drepturile sale istorice si politice si essortându-lu la sacrificiul capitalu, care spera se aduca emanciparea sa. Eloquentia sa, demna de timpii antici, inteligenția sa superioara, cunoscintiele sale necontestate, ilu desemnau intre fruntasii conducatori ai poporului. Laurianu atuncea, in entuziasmulu seu patriotic, uită si de carier'a sa si de famili'a sa din Bucuresci, si se devotă causei nationale din Ardealu. Forta evenimentelor facu din profesor unu omu politicu si

unu generalu. Vertejulu resbelului civilu dintre Romani si Unguri ilu luă inainte. Ca membru principale alu Comitetului diriginte a-lu intereselor nationale, trebui se organizeze aperarea, sau mai bine disu, lupta sangurosa ce apucase a se incinge. De cate ori viatia sa a fostu amenintata si de cate ori se pusese pretiu pe capulu seu!

Dupa inceata resbelului civilu, earasi forta evenimentelor ilu duse la Viena, spre a solicita la Curtea imperiala, ca representantul poporului, drepturile ce se cuvenia natiunei dupa istoria si dupa sacrificiile ce facuse pentru cauza monarhiei. Sufletul seu insa fu amarit uidiendu ca dupa atata sacrificiuri, nu putea dobandi nimica. Elu atunci voi se reintro in Romania, dar aici portile i erau inchise. Guvernul conventiunii de la Balta-Limanu trecuse numele seu in lista prosciritoru condamnat a manca in strainatate pânea esilului. De si nu luase parte, fiindu-ca nu era in tiéra, la evenimentele de la 11 Iuniu, totusi numele seu fusese indicat ca revolutionariu, periculosu pentru linistea si securitatea publica.

Me aflam in corespondentia cu Laurianu: facusemu cunoscinta lui pe Campulu libertatii de la Blaju, si ne dedesem man'a ca se lucramu si amendoi, candu ocazie aru veni. Acea ocazie se si presentă. In anulu 1851 Moldova se bucura de domnia patriotica a bunului Grigorie Ghica. Eu aveam unu micu rol in administratiunea instructiunii publice: me bucuramu de confidentia Domnitorului si a ministrului seu N. Ghica Comanescu. Era necesitate de o reorganisare a scolelor. Barbatii capabili lipsiau. Atuncea propusei se se chiama pe Laurianu. Domnitorul consumti si fu forte fericit u cunoscu.

Laurianu fu numit inspectoru alu scolelor, si in aceasta calitate isi indeplini missiunea cu competinta cunoscintielor sale solide, cu zelulu si devotamentul inherentu sufletului seu romanescu. Dupa densulu fura adusi din Transilvania si alti profesori distinsi: Barnutiu, Suciu, Papiu, cari au fostu destinati a face atata servicii tierei si a forma atatia elevi demni de onoarea nationala.

Sub nefast'a Caimacamia din Moldova a lui Vogoride, Laurianu ayendu a suferi multe desplaceri, parasi Iassii si veni in Bucuresci in anulu 1858. Sub Caimacamia lui Alessandru Voda Ghica repatriarea emigratoru ne mai fiindu impeditata, Laurianu potu se se intorca la caminulu seu. Aici se devota din nou carierei si profesiunii sale didactice. Ca membru alu fostei Eforii a scoleloru, ca bibliotecariu, ca profesor, ca decanu alu facultatii, elu si-a urmatu cu devotamentu apostolatulu: tot-d'a-una conscientiosu in datorile sale, laboriosu, lucrando mereu in directiunea Luminarii nationale, publicandu mereu carti didactice si instructive, reversandu neincetatu tesaurele vastei sale cugetari, elu era modelulu celu mai respectabile alu laboriositatii, tipulu celu mai perfectu alu invetiatorului.

La constituirea societatii Academice in anulu 1867 fiindu unulu din cei antai chiamati, a purtat mai multi

ani sarcină de presedinte după voturile colegilor sei. În lucrările acestei societăți a avutu ocasiunea da forma și corpul indelungelor sale studii și sistemei limbistice. Cu o staruintă și cu o laboare admirabile a facutu, cu colaborarea regretatului seu colegu academicu Massimiu, proiectul de Dictionariu alu Limbei romane, — lucrare colosală, care pentru multe generatiuni viitoră va servi ca tesauru de consultatiune, — lucrare admirata de mare parte din filologii straini, cari s-au ocupatu și se ocupă de limbă nostra.

Suntu prea debile puterile mele, mai alesu în momentele de fatia, spre a putea face completa biografia a acestui barbatu ilustru. Bine meritata era veneratiunea nostra pentru elu cătu traiā, și mai bine meritata voru fi regretele noastre pentru memorie lui. A spune mai multe, aru fi a-lu lauda, și atuncea s-aru turbura pacea sufletului seu. Laurianu nu se laudă pentru lucrurile bune ce le facea, și nici fi placea se asculte pe altii lăudandu-lu.

In faptele si purtările vietii sale publice sau private, elu nici-o-data nu s'a constradisă cu principiile filosofice si morale, pe cari le profesă de pe catedra.

Că cetatianu, a fostu totu-d'a-una corectu, liberalu, popularu, patriotu, francu si onestu. Că parinte de familia, că soțiu, că tata, a fostu doiosu si iubitoriu că unu copilu. În adeveru toti acei ce au asistat la solemnitatea cu care s'a primitu traducerea lui Cicerone de Academi'a romana, nu voru putea uita sensatiunea de bucuria amestecata cu lacrimi a betranului, candu a vedutu că premiatulu era fișulu seu Dimitrie.

Acuma candu mórtea fatală a voită a-lu rapi dintre noi, datoria ne chiama a dă ultim'a imbratiosiare si ultim'a salutare remasitelor sale.

Lacrimele sociei si filoru sei intristati, suspinele amiciloru si discipoliloru sei, fia ca o libatiune adusa spre fericirea memoriei sale! Cătu pentru calea sufletului seu, se fimu consolati, se credemă că la judecată cea din urma, Laurianu, întrebătu de ce a facutu pe pamentu, n'aru avea de cătu se arate operele lui si se fimu sicuri, că va fi în regiunile celoru drepti, la dréptătatalui cereșeu!

"Romani'a libera din 15/27 Mart."

Recensiune

asupra unui opus scientificu premiatu de către academi'a romana in sessiunea sa din anul 1881.

Domnilor colegi! Mi s'a facutu din nou onórea cu totulu neasteptata, de a studia inca si ulteriorele cercetari filologice ale dlui colegu Bogdanu Petriceicu Hasdeu, coprinse în tomul III alu opului seu. Me sciti domnilor colegi, că eu în filologia abia pociu face pretensiunea la ceea ce se dice în arte diletantu; cu toței acestea m'am supus și astădata decisiunei D-Vostre, mai alesu că aceea este luata în spiritul si în sensul statutelor noastre. Premitu in se si ve rogu, că se nu așteptati dela mine mai multu decât o simplă recen-

sione a opului ce ne stă de înainte. Spre a percurge cu ochi de critici unu studiu atât de aprofundatul cătu și greu, întru care auctorul are să face cu mai bine de optudieci auctori straini si unii indigeni, ar cere aprópe totu atâtă timpu si ce e mai multu, totu atâtă eruditioane si patientia de feru, de care dispune dn. Hasdeu si nu dispunu eu. Intr'aceea me voi adopera din tōte poterile cătă mai remasera păna la etatea in care me aflu, că prin recensiunea mea se ve dau o icóna cătu se pote de Juminósa despre marele scopu ce urmaresce auctorul si despre mersulu ideilor sale in tiner'a si fraged'a sciintia a lingvisticei, cumu si in aplicarea ei la starea actuală a limbei noastre, atâtă acelei măterne sau a dialectelor, cătu si a limbei naționale comune, care inca totu se mai află in formatiune vigorosa, frementandu si precipitandu-se, că si nesce ingredientie chemice. —

Acăsta parte a lucrărilor sale este titulata:

„**R**escr̄i**t**e den **E**gypt&**N**i.“

De B. P. Hasdeu.

Tomul III. Istoria limbei romane.

Partea I. Principie de lingvistica.

Fascior'a I. Conspectul sciintelor filologice. —

Lingvistica in genere.

Bucuresci. Nou'a tipografia natională. 1881.

Fascior'a I. Care este substratul recensiunii mele, are că si partile precedente, formatu 8º lexic: si 160 de pagine.

Acestu studiu auctorul ilu consideră că introduce la istoria limbii.

In prefatiune auctorulu premite, că limbă fiindu si ea cestiune sociale, nodul celu mai potente sociale, daca nu chiaru temelia societatiei, de aci vine dificultatea de a constata adeverul, si mai multu inca, de a face pe ceilalti se'lui intelégă si se'lui primésca, cerându natur'a limbei.

Dupa acestea dn. Hasdeu sustîne, că momentulu celu mai priintiosu de a constata adeverul este, căndu o cestiune a fostu déjà exagerata in dōue directiuni, si adaoge, că acăsta s'a intemplat la noi, de una parte prin asia numit'a scola a latinistilor, de alt'a prin a slavistilor, de unde apoi inchiaie, că a sositu momentulu de a recurge la ajutoriul ratiiunei reci pentru graiul romanu. Nu vorbesce acă „de limbă literaria si cu atâtua mai puçinu de limbă scientifica in specie, ci numai de graiul poporului romanu. Totu acă inse auctorulu enuntia unu mare adeveru, pe care fără multi ilu mai combatu orbesce prin cuvante, ilu constata in se totu asiă de orbesce in fapta prin scrierile si altii prin exercitiulu loru necurmatu in artea oratoria, la nenumerate ocasiuni. Dn. Hasdeu adeca dice:

„Natiunea romana a facutu intr'unu scurtu intervalu nesce pasi atâtua de mari si atâtua de iuti pe calea progresului generalu, in cătu cerculu seu de cugetare largindu-se preste mesura, literatur'a la noi si mai alesu sciintia se vedu silite vrendu nevrendu, a cauta din afara unu arsenalu de expresiuni, pe care nu le află de locu,

sau nu le gasesc după placu în graiul poporului. Acelui arsenalu nălă procură latină și limbile române, de care ne legă gîntea, curențul de aspirații, însăși provenindă culturei noastre actuale."

Asiă dice dn. Hasdeu. Dara apoi ce urmăria de aici? Urmăria cu necesitate de feru, că ori-câtă amu voi se ne ferim a discuta cestiușa limbă literară sau si pe acelei scientifice; si a ne ocupă numai de graiul poporului, ne e preste potintia. Eu unulu nici nu pricepu, cumu amu fi în stare se discutam si se ne intielegem noi între noi asiă numitii carturari ai națiunii, despre graiul poporului, fără ajutoriul efficace alu unei limbi scientifice. Dara si dn. Hasdeu observă indata acilea, că „procedură de a forma o limbă literară comună tuturor românilor, o indicase celu de antaiu, pe la finea secolului trecutu, banatiénulu Paulu Iorgoviciu, a carui carte, pe o scara modestă, este pentru noi, cu totu dreptulu, ceva că a lui Dante „De vulgari eloquio“ pentru limbă materna a Italiei, si că Eliadu si Asachi nău facutu mai multu, decâtă a aplică si propaga ideile lui Iorgoviciu, unulu în Munteniă, celalaltu în Moldova. Dupa acestea dn. Hasdeu adauge érasi:

„Ori-ce s'ar face, ori-ce s'ar dice, literatură română, mai cu sama cea scientifică, si-a croită dejă o limbă, pe care o inavutiesce si o va inavută mereu, nu cu elemente slavice, magiare, turce etc.; ci numai cu elemente latine. Daca latinitatea nutresce într'unu modu aprópe exclusivu limbă literară englesă, de si germanică in fondu, apoi cu câtă mai vertosu ea nu pote a nu fi unică sorginte firésca pentru limbă literară română.“

Acăsta doctrina o sustîne curat și respicatu dn. Hasdeu, si dsa ar fi mai potutu adaoge, că însăși limbă germană ori-câtă e de germană, si ori-câtă se lauda cu marea ei bogatia, celu puçinu dice mii de cuvinte latinesci nu le-a potutu scôte cu nici unu pretiu, necum din limbă sa scrisa, literară si scientifică, dara o parte din acelea a strabatutu, s'a invescutu si înradecinatul pentru totudeuna chiaru în graiul poporului germanu, in dialectele sale. Nu mai atingu acilea nimicu despre vocabulariile germanilor de cuvinte straine, dela 20 mii pâna la 50 mii de cuvinte incubate în limbă loru. Si au nu totu camu asiă o patira popórale slavice căte au apucat a inainta mai bine in cultura, incepându dela Agramu (Zagrabia) pâna la Pragă, Varsaviă, Moscova si St: Petersburg? Dara apoi cu atâtă mai puçinu se intielege la noi acăsta persecutiune, pre cătu de cerbicoșa, pe atâtă de odiósa, pornita de cătiva ani incocé asupra limbii latine si asupra studiului ei de cătră o parte din carturarii nostrii, intre cari se află si de aceia, cari au se 'si multiamăsca limbii latine positiunea loru ilustră in societate.

Ací inse dn. Hasdeu mai repete odata, că „nu limbă literară si scientifică ilu preocupa in casulu de față; nu literatură si nu actualitatea sau viitorulu, ci numai graiul poporanu in desvoltarea lui istorica.

Acestu scopu aplicatu la graiul poporului românescu l'au urmarit mai antaiu ardelenii George Sincai, Samuilu Micu, Petru Maiorul, despre cari dice dn. Hasdeu, că marimea loru trebuie mesurată nu prin ceea ce ei au facutu, ci prin ceea ce voiau se faca: A deștepta naționalitatea română, a o deștepta cu ori-ce pretiu. „Sunteti fii ai Romei“, au strigatui ei; si romanulu sguduitu din somnu, s'a pusu pe gânduri. De aici apoi s'a plasmuitu după dn. Hasdeu si a crescutu treptat pâna la unu non-plus ultra o directiune unilaterală in sensulu latinu; era acăsta scăla a produs doi barbati, „de inaintea carora dice dsa, că cauta se se inchine toti romanii: Cipariu si Laurianu (pag. IX). Cipariu a supusu celu anteiu unui studiu criticu vechile texturi române. Laurianu pe de alta parte a presimtitu, inainte de somitati occidentale, doue dintre pârghiile (Vectis) cele fundamentale ale lingvisticei contemporane: neintreruptă continuitate dialectala si reconstructiunea tipurilor. Cându elu dice, că dialectulu sardu unesce Itali'a cu Spani'a, dialectulu sicilianu pe Itali'a cu Romani'a; cându elu reconstruesc apoi pentru „Tatalu nostru“ romanescu de astăzi trei tipuri successive anterioare, care ilu legă cu „Pater noster“ latinu, — procedură pote fi necorecta, dara ide'a desvoltata mai tardiu de Schleicher, de Schuchardt, de Ascoli — e rodită si adeverată scientifică *).

Dupa acestea sententie enuntiate de dn. Hasdeu cu atâtă bunavointia pentru meritele lui Cipariu si Laurianu castigate in studiul limbii românești, dsa inchiaie dicându : „Si totusi acăsta scăla, pe care o justificau impregiurările nascerei sale si latinitatea cea reală a limbii române, trebuea se cada prin escesu“.

Asia crede dn. Hasdeu. Eu imi permitu a fi in acestu punctu de alta parere. Las că scăla lui Cipariu si scăla lui Laurianu suntu doue scăle, de si inrudite, separate in se un'a de alt'a mai virtosu prin metodu, eu in se nu o vediu nici pe una nici pe ceealalta cadiute, ci le vediu numai in positiune de rezerva, pâna cându isi voru alerga caii tóte incercările anarchice, care au de scopu invederatu a falsifica nu numai materialulu limbii, dara a sparge si prin formele ei, sau că se me folosesc si eu de terminulu linguisticei moderne, a'i compromitte morfologi'a. Cu acăstă nu voi se dicu, că a aplicare a principiilor professate de acelea doue scăle nu va suferi schimbari considerabili, ea va suferi; principiul in se are in sinesi atâtă potere de vietă, in cătu elu nu va apune nici-o data, si mai curendu va fi spulberata acea multime de hipoteze fantastice, caracterisate si de dn. Hasdeu in studiul de fatia la mai multe locuri, pe care unii lingvisti moderni isi inaltia căte o sistema, a carei vietă tîne de joi pâna mai apoi, camu pâna candu editorulu au apucat a'i face reclamele si a o arunca pe piata de carti, cumu se arunca ori-care marfa. Unu exemplu fórte batetoriu la ochi, ne dă insusi dn. Hasdeu atâtă in prefatiune (pag. X), cătu si in

*) Laurianu Tentamen criticum, Viennae 1840 pag. LVII — LVIII.

corpulu cartiei dela pag. 97 si mai virtosu dela pag. 100 inainte, intru cătu desvólta sanetosulu principiu alu cerculatiunei in limba, stabilitu de dsa si demnu de tóta atentiunea natiunei intregi.

Aci adeca este vorb'a despre „ceeaalalta directiune unilaterala, intr'unu sensu exageratu a ntilatinu, sau chiaru latinofobu“, precum o numesce dn. Hasdeu, pe care o reprezinta mai cu sama dn. Cihac in tomulu II din „Dictionnaire d' etymologie dacoroman“, că-ci in tomulu I elu se tinea camu incoloru“. Teorii cu totulu false, contradiceri gróse, falsificari lexicografice, chiaru lipsa de onestate scientifica plesnesce dn. Hasdeu lui Cihac in facia, si assertiunile sale suntu preste totu ilustrate cu exemple luate din citatulu dictionariu; éra unde trage paralela intre exageratiunile betraniloru nostri si intre ale dlui Cihac, dupa-ce mustra pe acesta si pentru nesciintia dialectelor slave, Hasdeu mai adaoge:

„Nu numai că metoda si că onestitate scientifica, dara si că principiu, exageratiunea latinomana a lui Petru Maior este mai legitima decàtu exageratiunea slavomana a lui Cihac.“

„Petru Maior exagerandu latinitatea graiului romanu, exagerédia unu adeveru, la care sciintia totu va trebui se revina, dupa ce 'si va da mai antaiu ostene'a de a inlatura trasurele cele incarcate. Cihac din contra, exagerandu slavismulu romaniloru, ba inca sub tóte punctele de vedere, exagerédia o exageratiune, care ia nesce proportiuni gigantice, pentru a deveni o curata fantoma.“

Spre a infrena exageratiunile de ambele parti, auctorulu e convinsu despre necesitatea de a se supune graiulu romanu unui nou studiu, obiectivu, nepreocupatu, căci lumea dupa dn. Hasdeu, s'a saturatu dejá si de prea prea, si de forte forte, dintru o parte si din alta. Si acésta este tint'a operei de facia“.

Nimicu mai legitimu decàtu acésta dorintia manifestata la loculu acesta (pag. XIV).

Spre a se ajunge acelu scopu, auctorulu cere că conditiuni absolute: 1. Deplin'a cunoscere si aplicarea rigorósa a principielor generale ale lingvisticei. 2. Adu-narea si aprofundarea in specie, dupa putintia, a tuturoru monumentelor literarie si a tuturoru dialectelor romane. De aci impartirea operei de facia in doua sectiuni.

Mi-a cautatu se me ocupu mai multu de precuvantarea acestei carti, din cauza că ea este una din aceleace ne prepara bine la intielegerea deplina a tendentiei auctorului, daca nu si la priceperea ultimelor corolarie, pe care le va trage auctorulu din studiulu seu, candu acela va fi terminatu. —

Inainte de a intra in medias res, auctorulu in §. 1. sub titlu Motivulu, dice că: „sciintia limbii nasuta asia de curendu, ne fiindu inca pe deplinu formulata, fiacare lingvistu, inainte de a purcede la brazduirea unui campu specialu, trebuie se 'si reculéga tóte notiunile teoretice, de ori-ce natura, pen-

tru că se nu amble totu pipaindu pe intunerecu, buna-óra că Bolza si că Cihac“.

Dupa acestea auctorulu isi imparte intrég'a lucrare in urmatóriile cinci capitule:

- I. Conspectulu sciintieloru filologice;
- II. Lingvistic'a in genere;
- III. Lingvistic'a in specie;
- IV. Viéti'a limbii;
- V. Metoda si metode.

In capit. I se dau definitiuni si se facu distinctiuni intre filologica classica, precum se consideră ea că sciintia pâna in secolulu trecutu si precum e cunoscuta in dilele nóstre, apoi intre filologi'a comparativa si intre lingvistic'a moderna dicindu, că lingvistic'a este acea ramura a filologiei comparative, care se occupa de limb'a poporana, éra nu de cea cultivata si scrisa. Mai incolo face critic'a terminului Ethnopsichologia tradusu ad literam dupa germanulu „Völkerpsychologie“, care nu'i place, ilu adópta totusi in modu provisoriu (§§-i 6—7).

Dupace esplica ceea ce intielege prin metod'a comparativa si arata loculu ce se cuvine sciintieloru filologice in totalitatea sciintieloru, dà si o scurta istoria a sciintieloru filologice, apoi in §. 11. contrage tóte rationamentele de pâna acilea intr'unu resumatu claru.

In capit. II. voindu a tracta despre Lingvistica in genere, dupace in §. 13 premitte o bibliografia filologica de 89 auctori, apoi in §. 14 supune la examen multimea de nume differite, date nouei sciintie de cătra scriitori chiaru inainte de a se nasce aceea, sau dupa cumu se esprime d. Hasdeu, prunculu a fostu baptisatu inainte de a se nasce. Din acésta causa ii dau de lucru terminii Lingvistica, Glottica, Glossologia, Glossografa, intre care afila totu atâtea distinctiuni subtiri, pâna ce se decide pentru Lingvistica că terminu generale.

In §. 15. are a face cu limb'a in abstracto, pe care o definesce: Manifestatiune vocala, nativa a sufletului; candu limb'a in concreto este numai dialectu. „Limb'a este omenésca, dara dialectele suntu nationale.“ Mai departe distinge intre dialectu ethnologicu si dialectu antropologicu; aci inse constata, că lingvistii dau preste mari dificultati, candu voru se intre in amerunte asupr'a naturei unui dialectu; aduce apoi exemple de certe intre unii filologi renumiți in acésta materia.

Studiulu ulterioru dela pag. 54 pâna la 65 va fi intielesu prea bine insemandu că: dialectele ethnologice se prezinta sub doue puncte de vedere essentiali: punctulu de vedere periteticu, adeca precum se vorbescuri s'a vorbitu ele in acelasiu timpu, in aceeasi epoca, că se le compari intre sine numai din acelasiu timpu, graiuri sincronice, contimpurane; apoi punctulu de vedere anoteticu, candu adeca dialectele se compara dupa periode successive, mergendu totu mai susu, pâna unde vei fi in stare se strabati in vechime, cumu

e de exemplu dialectulu nostru daco-romanescu, pe căre'lu comparamu cu elu insusi asiá, precum se vorbesce preste totu, de cătra generatiunile actuali, si asiá cumu s'a vorbitu inainte cu 100, cu 200, cu 350 de ani. Acésta parte a studiului si celu care'i urmădia despre Lim'b'a amestecata (§§. 65—81), merita se fia ceteiu de cătra toti aceia, carii strimba din nasu la ori-ce le suna sau că archaismi sau că neologismi.

Cu atâtua mai multu merita atentiunea nostra trac-tatulu despre Lim'b'a n a t i o n a l a . Auctorulu dà cuventului Natiune definitiunea acésta: „Natiune se chiama o mare familia, ai carei membrii pe de o parte au credintăa inrudirei si solidaritatiei loru, éra pe de alt'a possedu, pentru relatiunile loru reciproce preste totu, o limba comuna, uniforma, pe langa care figurédia divergentie de dialecte, mari sau mici, puçine sau multe.“

„Acésta definitiune o scimu, nu e perfecta; ea ni se pare totusi a fi mai buna decâtua ori-care din cele pâna acumu propuse,“ adauge dn. Hasdeu. Voindu apoi a da definitiunea limb'e n a t i o n a l e , auctorulu se vede constrinsu a premite unele espliatiuni despre influența reciproca a dialectelor, pâna cându ajunge a'i da acésta definitiune:

„Lim'b'a n a t i o n a l e este totalitatea unui grupu de dialecte, pusu intr'o deosebita conditiune, care lipsescu grupuriloru dialectale in genere.“

Repetu, că acésta definitiune pote fi intielésa pe deplinu numai citindu cu luare-aminte intregu §-ulu 17 cându apoi potu pricpe si nefilologii, că una este limb'a materna si alt'a e limb'a n a t i o n a l a , că dialectu cultivatu cu ajutoriulu celorlalte dialecte, din care vré ori nu, trebue se adópte si óresicumu se sbea in sinesi, numai vocabule, dara si forme, mai de multe-ori si insusiri fonetice, pronuntiarea de cuvinte.

Éca domniloru sublimele scopu ce avusera betranii nostrii, despre cari vorbesce dn. Hasdeu in prefatiunea sa. Crearea, inchigarea, stabilirea unei limb'i n a t i o n a l e r o m a n e s c i , din tóte dialectele poporului, care se ajunga a fi comună tuturor romaniloru din tóte tie-rile locuite de ei. Nu fanatismulu nici pedantismulu au condusu pe acei betrani intru cultivarea limb'e, ci numai grij'a cea mai incordata pentru existența nationalitatiei, prin urmare si a patriei romaneschi. Insusi dn. Hasdeu emuntia la pag. 82 memorabil'a sententia că, intru cătu multe triburi omogene (unu poporu) a v e n d u c o n s c i i n t ā originei comune, nu se potu intielege unulu cu altulu prin instrumentulu unui singuru dialectu, broditu si consimtitu pentru acestu scopu, n u e x i s t a o natiune. Fórte greu veridictu acesta esitu din pan'a dlui Hasdeu, din fatalitate in se totu asiá de dreptu, si din nefericire fórte, puçinu consideratu pâna acumu de cătra acea clasă a carturariloru nostrii, carii credu, că daca vorbescu si scriu limb'a in dialectulu provinciei de unde se tragutei, sau in jargonulu din suburbiele si piatiele vreunei capitale, se afla in deplin'a posessiunea limb'e nationale.

§. 18. Lim'b'a o n o m a s t i c a , sau de numiri, de nomenclaturi. Auctorulu dà acesteia urmatóri'a espliatiune.

„In ori-care tiéra, in sinulu limb'e comune de acolo, se afla asiá dicendu, intercalata o alta limba, ceva că unu statu in statu, in mare parte independenta de gra-iulu indigenu alu momentului si compusa din mai multe categorii de elemente érasi independente una de alt'a, gramadite fara nici-o inlantiuire sistematica. Acésta limba este nomenclatur'a propria.“

Totu căti ne cunoscemt tiér'a si poporulu nostru, sau si alte tieri si alte popóra, vomu da dreptu auctorului care dice la pag. 87, că acea limba onomastica intrece si lasa departe pe limb'a romanésca comuna in numerulu cuventelor, si că unu dictionariu, in care s'aru coprinde tóte numirile proprie locale de orasie, sate, catune, munti, déluri, movele, riuri, peraie, lacuri, balti etc. etc., plus tóte numirile proprie personale din călinariu, de „porecle“ si de familia, căte se audu pe întrég'a suprafația a Romaniei, ar fi cu multu mai voluminosu decâtua vocabulariulu celu usitatu alu graiului romanescu.

Fórte bine facu auctorulu, că mai trase atentiunea literatiloru nostrii si la acésta parte a limb'e, ce merita unu studiu inadinsu, care inse pâna acumu abia fu considerata de cătra unii geografi si topografi.

§. 19. Lim'b'a in circulatiune. In acestu trac-tatul ce urmădia dela pag. 91 pâna la 105 se sustine o teoria, abia observata pâna acumu, de si confirmata la fiacare pasu in viati'a practica. In economia politica, in comerciu, circulatiunea, miscarea mai désa sau mai rara a valoriloru dela o persoña la alt'a, dintr'unu locu in altulu, decide asupra realei valori. Nesce monete de auru tînute ascunse unu secolu intregu in lad'a cine scie a carei familii, potu se totu fia proprietatea ei, dara nu o scie nimeni, prin urmare ele nici că esistu pentru lumea ceealalta. Din contra, valorile ce se afla in circulatiune de tóte dilele, in diecimi de ani, pâna ce li se tocesce aversulu, reversulu, inca si marginile, suntu cunoscute de tóta lumea, carei ii si aducu folosé immiite. Auctorulu ne observa, că intocma asiá se intempla si cu folosirea cuventelor in limba. Aplicandu acésta teo-riu anume la cuvantele straine din limb'a nostra, scôte ad absurdum tóte doctrinele tendențiose ale d-lui Cihac propagate in dictionariulu seu cu scopu de a face pe romani slavi si prin acésta a'i apropiá si mai tare, a'i inchigá óresicumu, de ex. cu Russi'a. Dn. Hasdeu pe langa ce combate cu tóta vigórea absurditatile etimologice, este totusi departe de a nega, că in limb'a romanésca nu aru fi multe slavisme si turcisme, adaoage inse la momentu, că asupr'a valórei loru reale decide numai circulatiunea; adeca slavisme si turcisme in activitatea cea vitala a graiului romanescu se perdu cu totulu fața cu partea latinésca a limb'e, pentru că fiindu intrebuintiate fórte rare si nu preste totu, ci numai in unele regiuni, sau nici decumu, ele nu se audu, si multe din ele devin successive date cu totulu uitarei. La acésta se mai pote adauge, că alte cuvante au fostu in-

troduse cu invaziunile rusesci si turcesei si au esituit totu cu aceleia. Cine se fia uitatu Asia curendu terminii rusesci intercalati inadinsu in Regulamentul Organicu inainte cu 50 de ani ; si au nu se vedura sutele de inscriptiuni muscalesci pe la pravaliile si magasinele comerciantilor din capitala si din alte orasi ; ele inse au disparutu ca si mai apoi rublele. Avea ore cineva dreptu se le si treca in dictionariulu limbii romanesci, precum face dn. Cihac ? Intre 1850—1865 sub domnia austriaca absoluta audiai pe romanii din Transilvania si Banatu vorbindu camu Asia : „Mi-a spusu notairulu, ca mi-a venit Bescheidulu dela Statthalterei ; sambata este Amstag, se me duc la Vorsteher se mi'lu dea. Acelu jargonu incepui se dispara dela 1867 incóce, a facutu inse locu la altulu si mai barbaru. „Se te duci la solgabirou, se'ti dea valosu la instantia, ca se nu te bintatu esca, se nu dai de birsag si de nyomor usag, ca gyestulu adau este si pe capulu teu.

Nu cumva carturarii romani dintre munti se treca acei barbarismi in dictionariu, numai pentru ca bietulu poporu strimitoratu de calamitati nenumerante, cauta se intrebuintiedie facia cu invaziunile ? Credu ca nu, nici decumu.

Din tote acestea inse tragemu totu inveniatu de mai inainte, ca generatiunile actuali nu mai au nici-o di de perduto, ci trebuie se grabesca a'si crea si ficsa intrég'a limbă nationala, daca voimur se fimu natiune intru tota poterea cuventului, era limba nationala fara purificarea ei de strainisme exotice, de care nu se simte nici cea mai mica trebuintia, nu se poate nici cugeta.

Spre a invederă si mai bine principiulu circulatiunei, dn. Hasdeu aduce de exemplu limbă englesa ca pe cea forte amestecata. Unu scriitoriu si-a datu ostenela de a clasifica cele 40 mii de cuvinte din dictionariulu angloc al lui Robertson, dupa originea loru, si au aflatu de origine germana numai 13330, era de origine latina 29854, cele germane inse circuledia de trei, de patru, pana si de diece-ori mai multu in vieti a poporului.

A noi proportiunea este tocmai inversa, adeca circularea cuventelor de origine latina este neasemenatuita mare in limbă nostra daco-romana, decatul a celor de origine straina. Din nenumerante exemple auctorulu aduce pe unul, care poate se surprinda pe multi. Cuventul slavonesc dragu (de unde dragoste si dragostescu) este cunoscutu in tote partile si clasele romanei, usulu acestuia inse in proportiune cu usulu mai multor cuvinte de origine latina este de 100 de ori mai rar.

Catra finea acestui tractatul auctorulu sustine cu dreptu cuventu, ca marele principiu al circulatiunei i s-ar putea privi ca petra cea angulara a edificiului, si ca ceea ce se chiama fisionomia unei limbi, nu este altu-ceva, decatul resultatul circulatiunei ; era fisionomia totala a limbii se compune din fisionomiele sale partiale : fonetica, tonica, morfologica, sintactica, lexica, ideologica, rezultandu fiacare dintr-o circulatiune deosebita.

Preste §. 20 Despre limbile antice si limbile moderne, cumu si preste §. 21 Despre limbă poetica, trecu inadinsu, fara a le mai face analisa, lasandu-i in grija celoru competenti in materia : me oprescu puçinu inca numai la tractatul despre Etimologia §. 22 pag. 128—146), că ramura de sciintia, asupra careia filologii moderni nu se invioesc ! nici chiaru intru aida o definitiune unica, care sensatisfaca pe toti. Etimologia se occupa, precum ibine scimus, cu derivatiunea cuventelor ; dara din acele studie migalose lau rezultatu si pana acum la noi, că si la filologii altoru popora, o multime de hipoteze fara picu de simbure, confusiuni si absurditati, in catu au tota dreptatea aici scriptori cari tienu, ca atat etimologiile vechia filologica, in catu si cea noua lingistica, suntu forte pericolose (pag. 131). Mie unuia mi se pare, ca confusiunea babilonica in derivatiunile etimologice crese cu atat mai multu, ca catu a crescutu „predilectiunea cea exagerata pentru sanscrita si erasi sanscrita“, precum se esprima autorulu la pag. 105. Dara limbă romanescă mai este maltratata si torturata cu derivatiuni etimologice, nu numai prin ceea ce se dice pedanteria de carturari, ci si din alte motive inspirate de celu mai pronuntiatu egoismu politico-national. Daca dn. Cihac a cautatu si aflatu cu ajutoriulu etimologiei cultivate de densulu mii de cuvinte slavice in limbă nostra ; apoi nu este Asia multu, de candu unii pseudo-filologi germani punendu etimologiile la tortura cu verige si cu scobe de otelu, mai multe mii de cuvinte romanesci le presentara ca germane, sau daca voiti dace, caci adeca dupa densii Dacu si Deutsch denota una si aceeași natiune si limba ; Asia combinandu teoriile lui Cihac cu teoriile unor germani, sau sumandu la unu locu ^{2/5} cuvinte slavice cu 12 mii cuvinte ca daco-nemtiesci, noue nu ne mai ramane nici macar capulu si ochii, pentruca dupa ei capu este din Kopf si ochiu este coruptu din Aug.

Din conchisiunile autorului adunate la pag. 145 resulta, ca studiul etimologiei pre catu este de greu, migalosu si chiaru periculosu, pe atata e si necessariu.

§. 23. Resumatul, cu care autorulu inchiaie acestu studiu alu seu, ilu va intielege bine si deplinu numai acelui ce nu si va fi pregetatu a cetei cartea intrégă. De altintre studiul acesta filologicu se continua in partea III sub titlu : Lingistica in specie, din care au si esitu vre-o 3 côle, care inse nu facu obiectulu analizei de facia.

Credindu ca cu analisa, de si camu fugitiva, facuta acestui studiu nou alu d-lui Hasdeu, am indigitatu atat cuprinsulu catu si importantia lui, me resum si dicu : Sciintia lingvisticei, de si inca tenera si frageda, s-au apucatut totusi chiaru si de limbă nostra ca se o studiere, inse cumu ? facendu multi cu ea cumu amu dice, experimentum in corpore vivo. In acelasi timpu la noi a casa amutandu vocea filologilor de profesiune, sau prin morte, sau apasati de betranetie estreme, ne pomeniramu ca si aroga dreptu de regulatori ai limbii, nu barbatii carii se si fia luatu vreodata cultivarea ei

de problema a vietiei loru, ci cu totulu altii, din alte sfere ale activitatiei omenesci, intre cari mai multi omeni tineri farmecati mai virtosu de unu dialectu, ori si numai de unu jargonu alu vreunei comune urbane mai mari, cu care audiulu loru s'a dedatu dela nascere. O anarchia rusinosa ne amenintia limb'a si prin urmare onorea nationala. Dn. Hasdeu vine cu studiele sale si apostrofandu pe carturarii pamanteni si straini, le dice se contenesca cu acestu vagabundagiu lingvisticu, se reincapa de acolo de unde au incetatu betranii, se se puna pe studiu forte seriosu, se se abata iute dela nefast'a idea de a da natiunei romaneschi o limba de moda ca tote modele efemere, ci se lucre din respoerti la inaltiarea unui edificiu maretii si forte durabile, care se merite in adeveru numele sublime de limb'a nationala comunica, fara care nu este natiune. Si dn. Hasdeu asternandu mai bine calea sparta de betrani, arata carturariloru si directiunea in care avemu se o continuamu.

Acestea si altele suntu dupa mine, calitati ale studiului seu, care merita a fi remunerate cu premiul Eliadu de 5000 lei noi *).

Bucuresci, 1 Aprile 20 Martiu 1881.

G. Baritiu m. p.,

Analis'a opului titulatu

Studie asupr'a constitutiunei romaniloru,

sau esplicarea pactului nostru fundamentalu din 1 Iuliu 1866.

(De GG. Meitani. Bucuresci 1880.*)

Comentariile facute legilor fundamentali si altoru legi sanctionate, scrise bine si propagate intielettese, suntu nu numai folositorie, ci in casuri nenumerante chiaru necesarie. Ele destepa consciintia drepturilor omenesci, nutrescu totodata respectul catra legile statului. Considerate din acestu punctu de vedere studiele onor. domnu GG. Meitani intrate la concursu pentru unu premiu academicu, eu unulu salutu publicarea loru cu bucuria.

In tote tierile libere una din grijile principali ale gubernelor si ale scolei este, ca se propage la poporu prin tote calile si midilcele cunoscintia legilor fundamentali si notiuni catu mai multe din legile civili, administrative si penali. In statele unite nordamericanane constitutiunea republicei se vede afipta pe table elegante, pe la localuri publice, chiaru si pe la asiua numite hoteluri. In mai multe staturi europene, compendie poporane de legi se dau in manile scolarilor din clasele primarie, se propunu si se esplica la intielesulu loru. Are deci dreptate dn. Meitani, candu in prefatiunea sa dela fasc.

*) Dupa ascultarea acestei recensiuni citite odata in sieintia privata si a dou'a ora in presen'a regelui, acelu premiu s'a si votat dlu Hasdeu cu majoritate de 2/3 a membrilor adunati.

**) Cetita in comisiunea academiei romane din Bucuresci, esmisa pentru censurarea cartiloru de concursu la premie. Red.

III pune temeu mare pe necessitatea de a se comentata si cunosc constitutiunea tierei, si totu asiua dreptate are, candu pune la unu fasciclu ca nota urmatoriele sententie pronuntiate si scrise de catra onor. domnu Ioan Ghica senatoru si totuodata presiedente alu academie: (vedi fasc. IV).

Convinus de multu despre necessitatea comentarielor de natur'a acestora, amu cititu si eu pe ale dlui Meitani cu atentiunea de care este capabila etatea mea inaintata si amu aflatu, ca de si acestea nu semena a fi scrise ca se petrunda la massele poporului, puçinu preparate pentru studie de acestea, ele inse merita cu atat mai multu atentiunea classelor midiulocie, trecute celu puçinu prin scolele medie, si chiaru pentru jurisconsultii de profesiune potu fi de mare folosu in o multime mare de casuri si anume in acelea, unde se tragu paralelle instructive intre constitutiunea romaniloru si intre constitutiunile mai vechi si mai recente ale altoru staturi libere.

Din studiele dlui Meitani s'au depusu la concursu in terminulu prevediutu de regulamentulu academiei, cei de antai trei fasciclii, voluminosi destulu, pentru ca se pota trece si de ceea ce numim volume ori tomuri.

In fasc. I dupace lauda in prefatiune asiediare principiului de domnia hereditaria, indata la incepertulu studiului seu da definitiunea statului, ocupanduse apoi si de opiniunea respectiva a lui I. I. Rousseau, cumu si de natur'a staturilor antice, trece la cele doue cestiuni de supremu interesu:

Ce este natiunea? Ce este poporulu?

Ajungendu apoi cu aplicarea ce face pan'a la congresulu si la conventiunea din Paris (1856—1858), definesce granitiele Romaniei si isi da respunsu la o alta intrebare: Pan'a unde se intinde ginta romana? Constatata apoi in termeni categorici, ca teritoriul Romaniei este nealienabile.

Dela pag. 26 inainte da cateva definitiuni, ale cuventului constitutiune, a dreptului politiciu, publicu, si publicu europeu; atinge perderea Basarabiei si vorbindu despre congresulu dela Berlinu, atinge si arta politica a lui Machiavelli, voiesce mesuri severe atat contra cessionei de teritoriu, catu si contra colonisarei cu elemente straine. Trecendu la statistic'a poporatiunei rurale, trage mai multe paralelle, pan'a ce ajunge si la relatiunile din Anglia.

Dela pag. 101 incepe si continua cu comentarea dreptului publicu si a partilor sale; vorbindu pe largu despre naturalisare, se ocupa si de cestiunea evreiloru, de importanta proprietatilor rurali, la care nu voiesce se admira pe straini; patria o numesce sentimentul santicu alu iubirei catra marea unitate a statului.

Pe paginile 173—180 auctorulu sustine o doctrina, asupra careia me simtiu obligatu a trage atentiunea toturor romaniloru, caci adeca dsa maneca dela principiul: Unitatea nationala este mai puternica de catu unitatea politica. Preste totu lupta dlui Mei-

tani contra cosmopolitismului vagabundu se intinde că unu firu rosu prin o parte mare a studiului seu.

De aci pâna la finea acestui fasciclu comentatorul ne arata, cumu intielege dsa egalitatea.

Tendentia auctorului si spiritulu in care comentedia constitutiunea patriei sale, se cunosc de ajunsu din fasc. I. Dara si in urmatorii fasciclii sunt tractate cestiuni importante. Asia in fasciclii II dupa ce premitte scrisoarea onor. domnului A. Cretiescu primu presiedente la incurte de cassatiune, intrandu in studiu, se occupa de organizarea drepturilor politice, intona din nou egalitatea, recomanda studiarea trecutului, a istoriei nostre, analisia aristocratiile feudale, splica ce trebuie se fia legea si ce libertatea civila, personala, politica; aduce exemplu din Anglia, Francia, Belgia; splica cumu se fia intlesa si aplicata arestarea preventiva numai ca exceptiune, liberarea pe cautiune, respingerea fortiei prin fortia, confiscarea averilor ca pedepsa, o condamna; aci insa vine la legea vamilor si la monopoluri, unde incapabili esceptiuni; arata cumu pedepsa mortiei in Romania este desfintata.

De aci inainte tractandu inca pe largu despre dreptul de proprietate, sustine in opositiune flagrantă cu comunistii si cu toti banditii, ca de candu lumea, societate prospera a fostu numai acolo, unde proprietatea a fostu temelia, pe care s-au asediatur organisarea statului. Inchiaie cu comentarea proprietatiei date tinerilor si cu a sclaviei de altadata.

Fasc. III. In prefatiune spune, ca a urmatu metodelu exegeticu, face unu studiu in sboru de pasere asupra celor mai insegnanti publicisti cunoscuti, cari au scrisu despre dreptulu constitutionalu. In textu desvoluta ideea libertatiei de conscientia, libertatea cultelor; necesitatea absoluta a religiunei, fara care omulu nu poate trai in lumea acesta: toleranta religioasa in Romania; persecutiunile religiose; religiunea mosaica; dogma lui Mahomedu; principiile religiunei crestine: iubiti-ve unii pre altii; traiti in pace si in armonia; exercitiul cultelor; egalitate perfecta intre cultulu religiunilor recunoscute pana astazi; legea sinodala din 1872; despre tienerea registrelor starei civile; casatori'a civila si eclesiastica; controversa. Libertatea instructiunei e tractata pe largu dela pag. 81—122.

Dela pag. 122 se discute institutiunea pressei si libertatea, cumu si licenti'a. desfrenarea ei si pedepsele de a se dicta prin juriu.

Dela 171 inainte apara in termini categorici secretulu scisorilor si alu depesielor telegrafice, asemenandu epistol'a depusa la posta cu o cetate ce nu se poate atacă. Ací apoi atinge si interesele comerciali si precele politice; trece la monopolulu postelor si arunca intrebarea, daca judecatoriulu de instructiune poate sau nu, a strabate in biroul telegrafo-postal.

Dela pag. 303 se intinde asupra importantelui dreptu de intrunire, de asociari, pe care le afla forte folositorie,

Dela p. 229 vine cercetatu dreptulu de a adresá petitiuni la autoritatatile publice si dreptulu de a trage la

respondere pe functionari; dupa acestea vorbesce érasi despre nationalitate dicendu, „ca acésta nu se conserva, decat prin legatur'a ce apropie, unesc si stringe pe omu de tiéra sa.“

La pag. 260 estradarea refugiatilor politici este oprită. Strainulu este considerat ca unu adeverat ospe; acesta inse nu trebuie se abusdie de acesta situatiune. Ací autorulu memoréda templele de refugiu din anticitate, apoi Aten'a si Rom'a, in fine pe renumitulu Vattel despre indatorirea estradarilor.

Acesta este ca intr'o caja de nuca cuprinsulu celor trei fasciclii. In ce directiune va continua si cumu va termina dn. autorul acestea studie ale sale, se va cunosc mai tardiu. Eu din partea'mi amu cetitu si fasc. IV si aflu, ca se continua in aceiasi directiune si in acelasi spiritu.

Aflandu eu atatea idei pretiose in acestea studie, cumu si aplicarea loru in partea cea mai mare nimerita la gradulu de cultura, la recerintele actuali si viitorie ale natiunei si patriei romane, nu hesitediu a le recommanda pentru premiulu statului Georgie Lazaru. Bucuresti Martiu 31 st. v. 1881.

G. Baritiu m. p.

Flora phanerogama

din fostulu Districtu alu Naseudului.

De Florianu Porcius, Cav. alu ordinului coronei de feru class'a III. vice-capitanu emerit. (Urmare).

I. Monocotyledone.

Potamogeton Tourn. *Broscaritia*. (Notatore).

P. natans L. Br. notatore. Pre lacuri mici la Naseudu.

P. pusillus L. Br. mitité. Pre parae la Rodn'a-vechia si noua, Sângiorgiu, Naseudu si Rusii-munti.

P. crispus L. Br. crétia. In apa stagnanta la Rusii-munti.

Calla L. *Cód'a smeului*.

C. palustris L. C. sm. de paludine. Pre morasteni la Cosn'a.

Lemna L. *Lentitia*. (Sdrétie la Rodn'a).

L. nimor L. L. mica (Linte selbateca). Pre parae si balti.

Typha-Tourn. *Papura* (Spetéza, Siovaru).

T. latifolia L. P. lata in foi. Langa parae, balti, lacuri.

Sparganium Tourn. *Busduganu*.

Sp. ramosum Huds. B. ramificatu. Langa parae, balti, lacuri, valcele, riuri.

Sp. simplex Huds. B. simplu. Totu acolo, inse mai rar.

Sp. natans L. B. notatoriu. Langa lacuri la Rodn'a-vechia si Naseudu.

Cyperus L. *Caprisioru*.

C. fuscus L. C. brunetu. Pre locuri apatose seu inundate, pre paludine.

C. flavescens L. **C. galbiniu.** Pre asemenea locuri, inse mai raru.

Scirpus L. Pipirigu.

Sc. Tabernaemontani Gmel. **P. tabernemontanu.** Pre locu paludinosu la scald'a Antoni'a lângă Rodn'a-vechia.

Sc. sylvaticus L. **P. selbacecu.** Lângă parae, riuri si valcele.

Sc. digynus Godr. (Sc. maritimus L. β , digynus). **P. digynu.** α . compactus Krock.

β . macrostachys Willd. Ambele forme lângă parae, valcele, riuri la locu morastenosu. Eu amu aflatu in acestu tienetu plante numai cu 2 stigme.

Heleocharis R. Br. **Pipirigutiu.**

H. palustris L. **P. de paludine.** Lângă lacuri, parae, riuri pre locuri paludinose.

β . gracilis (Scirpus varius Schreb. Eleocharis filiculmis S. E. Tr. 3669). Totu la asemenea locuri, inse raru.

H. ovatus Roth. **P. ovatu.** Inca pre asemenea locuri.

Schoenus L. **Bumbusioru.**

Sch. compressus L. **B. compresu.** La Rodn'a-vechia pe locuri uliginose, inundate.

Eriophorum L. **Lânaritia.** (Bumbacaritia, Bumbacu de câmpu).

E. gracile Koch. **L. gracila** si

E. angustifolium Roth. **L. angusta in foi.** Ambele specii pre locuri turfose-morastenose la Cosn'a.

E. latifolium Hoppe. **L. lata in foi.** Pre locuri uliginose in regiunea montana.

E. vaginatum L. **L. vaginata.** La asemenea locuri in reg. montana si subalpina.

E. Scheuchzeri Hoppe. (E. capitatum Host). **L. capatiensia.** Pre alpele Ineu la laculu „Lala,” 1903 metri.

E. alpinum L. **L. alpina.** Dupa B. Tr. 2210, S. E. Tr. 3692 si F. Fl. Tr. 3044 indicata pre alpii Gemenea, Corongisiu si la laculu „Lala” nu amu aflatu in acestu tienetu. La laculu „Lala” provine numai E. Scheuchzeri Hoppe.

Carex L. **Carice.** (Rogozu).

C. dioica L. **C. dioicu.** Pre locu morastenosu la Cosn'a.

C. divulsa Good. **C. desbinatu.** Prin bercuri, raru.

C. muricata L. **C. ghimposu.**

α . forma gen. Pre locuri umede.

β . virens (C. nemorosa Lummitzner). Pre locuri umede si deodata umbróse.

γ . bracteis longissimis (C. virens Lam). Totu pre locuri umede si umbróse, inse raru.

C. vulpina L. **C. rosietecu.** Pre locuri apatose la Naseudu.

β . interrupta (C. nemorosa Rebent, non Lum.). Totu la asemenea locuri, mai raru.

C. teretiuscula Schk. **C. rotundioru.** Pre locuri morastenose la Cosn'a.

C. panniculata L. **C. paniculatu.** Pre locuri uliginose, lângă parae in reg. montana.

C. curvula All. **C. incurvatu.** Numai la vîrvulu alpiloru Ineu si Gemenea la 2000 m.

β . Rodnensis mihi. Bractela infima linearis-subulata, asiá de lunga cătu întréga spic'a (20—30 m/m). Plânta pâna la 0.34 m. inalta. Totu acolo, raru.

C. atrata L. **C. negriciosu.** Pre toti alpii dela 1800 m. in susu.

β . rhizogyna mihi. Peduncululu spicelui femenine infime forte lungu si provenitorul dela bas'a culmului (paiului), intocma că la C. transilvanica Schur. Totu acolo, inse raru.

C. fuliginosa Schk. **C. funinginosu.** Pre alpii Ineu, Stolu, Galati, Gemenea, Obersi'a-Rebri.

C. tomentosa L. **C. tomentosu.** Pre locuri umede de comunu.

C. montana L. **C. montanu.** Prin tufisiuri si pre la margină silveloru frondose in reg. inferioara si montana.

C. Czeczii Ianka. **C-le lui Czecc.** Dupa esemplariele primite dela loculu originalu Ganciu difera de C. montana prin bractelele foiose si lungi la spicale femenine infime. Prin tufisiuri, inse raru, in societate cu C. montana. Amu aflatu inse si de aceea plante, la care dintre 3 culmi provenitori din aceeasi radacina unulu a avut o bractela foiosa si lunga la spic'a femenina infima, pre cîndu la ceialalti 2 culmi au fostu acestea bractele tare securte, că la C. montana L. form. gen.

C. praecox Iacq. **C. de primavera.** Acăstă infaciösieza multe forme in acestu tienetu, si anume:

α . forma gen.

β . transilvanica (C. transilvanica Schur). Se distinge de form'a α prin peduncululu lungu alu spicelui femenine infime, care provine dela bas'a (colulu) culmului. Spic'a contine inse mai multe floricele (fructe), si nu numai 5—6 că la C. gynobasis Vill.

Ce se tiene de form'a radacinei, de form'a, marimea si perositatea fructelor, consuna deplinu cu form'a α si difera de C. gynobasis Vill.

La cele mai multe plante ale acestei forme posedu toti culmii provenitori din un'a si aceeasi radacina pedunculi lungi la spicale femenine infime, inse cîte odata suntu unii dintre acesti culmi cu pedunculi scurti si toti adunati la vîrvulu culmului, incătu o parte dintre acesti culmi presenta form'a β si alta parte form'a α .

γ . a m b i g u a m i h i (An C. rhizogyna S. E. Tr. 3793 a. — C. basilaris Jord). Se distinge de form'a β prin aceea, că tôte spicale femenine infime suntu lungu pedunculate (constantu la toti culmii), inse posedu numai cîte 5—8 floricele (nu mai multe), precum si prin tempulu intardiatu alu inflorirei (2—4 septemani). Abstragendu dela form'a radacinei, dela form'a, nervositatea si perositatea fructelor, infaciösieza form'a γ unu C. gynobasis Vill. in miniatura.

δ . a n o m a l a I a n k a. La acăstă suntu spicale femenine la vîrvu masculine.

ϵ . monoical mihi. Numai cu un'a singura spica la vîrvulu culmului, care este deasupra masculina si de desubt femenina, ori si vice versa.

ζ . reflexa Hoppe.

Afara de modificatiunile indicate mai susu provinu plante cu bractele tare securte, séu cu bractele lungi, uneori asiá de lungi, incătu intreco preste spic'a masculina din vîrvulu culmului, apoi bractelele suntu uneori fara vagina, éra de alteori au o vagina pâna la 9 m/m lunga. Tôte acestea forme provinu pe colini in reg. inferioara parte singuratece si parte in societate.

C. polyrrhiza Wallr. (C. umbrosa Hoppe — non Host). **C. intufasiatu.** Prin poieni, lângă paduri frondose, in reg. montana si subalpina.

C. flava L. **C. galbinu.** Pre locuri umede, paludinose.

C. bryzoides L. **C. tremulatoriu.** Prin paduri de fagetu si bradetu, si prin tufisiuri, in reg. inferioara si montana.

C. canescens L. **C. sioreciu.** Pre locuri turfose, uliginose séu paludinose, in reg. montana, subalpina si alpina.

β . longe bracteata (C. Kanitzii mihi). Totu la asemenea locuri, inse raru.

C. Personii Sieber. **C-le lui Personi.** Pre locuri uliginose in reg. alpina, raru. Diferinti'a intre C. canescens si C. Personii este tare subtila.

- C. leporina** L. *C. iepurescu.* Pre locuri umede.
- C. lagopina** Wahlbrg. (C. approximata Hoppe). *C. trispicatu.* La laculu „Lala“ pre alpele Ineu. Deci e delaturata du-bietatea indicata in F. Fl. Tr. 3077 despre provenirea acestei specie in Transilvania.
- C. stellulata** Good. *C. stelatu.* Pre locuri umede.
- C. Grypos** Rchb. *C. intortocatu.* Pre alpi.
- C. elongata** L. *C. prelungitu.* Pre locuri turfose la Cosna.
- C. remota** L. *C. remota.* Prin tufisuri la locu umed.
- C. bicolor** Abl. *C. bicoloru.* Pre alpele Iisorulu-mare la locuri umede si arenose, unde l'amu aflatu mai dintai in anul 1859. Aceasta specie nu e indicata nici in F. Fl. Tr. si nici in S. E. Tr.
- C. vulgaris** Fries. *C. vulgaru.* Pre locuri turfose, paludinoase, uliginose, ici colea, pana pre alpi.
- C. rigida** Good. (C. saxatilis Willd). *C. tiapenu.* Dupa B. Tr. 2149, — F. Fl. Tr. 3086, — N. M. E. p. 34 indicat pre alpii dela Rodn'a Virvulu-omului si Gemenea nu amu aflatu. Pre acesti alpi amu vediutu numai C. vulgaris.
- C. dacica** Heuff. (Ung. Diagn. p. 130. H. Ban. p. 185 Nr. 1897). *C. dacicu.* La Naseudu langa marginea unui lacu.
- C. Bueckii** Wimm. (C. banatica Heuff. H. Ban. p. 186 Nr. 1899. Ung. Diagn. p. 129. O. b. z. 1866 p. 105 ff.). *C. de Banatu.* Langa marginea unui lacu la Naseudu.
- C. acuta** L. *C. taitiosu.* Pre praturi umede, uliginose, la marginea de lacuri.
- C. digitata** L. *C. degetatu.* Prin paduri si tufisuri in reg. inferioara.
- C. ornithopoda** Willd. *C. curbatu.* Prin paduri subalpine.
- C. limosa** L. *C. de noroiu.* Pre morastini, langa lacuri.
- C. pallescens** L. *C. palidu.* Pre locuri umede.
- C. pilosa** Scop. *C. perosu.* Prin paduri in reg. inferioara si montana.
- C. capillaris** L. *C. capilaru.* Pre pascatoriile subalpine si alpine.
- C. sylvatica** Huds. *C. selbacecu.* Prin paduri si tufisuri la locu umed.
- C. distans** L. *C. distante.* Pre locuri umede.
- C. Michelii** Host. *C. le lui Micheli.* Pre colini, ici colea.
- $\beta.$ *gynobasea* mihi. Spica femenina infima lungu pedunculata si provenitorea dela bas'a culmului.
- $\gamma.$ *incompleta* mihi. Fara de spica femenine, numai cu un'a singura spica masculina la virvulu culmului. Ambele forme β si γ mai raru cu form'a gen.
- C. tristis** M. B. (F. Fl. Tr. 3125 si possibilu S. E. Tr. 3757). *C. tristu.* Pre toti alpii cu substratu de varu.
- $\beta.$ *Baritiana* mihi. Spica infima tare lungu pedunculata si provenitorea dela bas'a culmului, ca la C. transilvanica. Totu acolo, inse raru.
- Pluralitatea spicelor masculine la virvulu culmului este caracteristica acestei specie, prin ce se deosebesce de C. sempervirens si ferruginea, si numai forte arareori — se poate dice esceptionalmente — provinu exemplarie numai cu o spica masculina.
- C. sempervirens** Vill. (C. ferruginea Schk. — non Scop). *C. semperairent.* Dupa B. Tr. 2174, — F. Fl. Tr. 3122 si S. E. Tr. 3757 b. rigida, indicat pre alpii dela Rodn'a Virvulu-omului, Rotund'a, Corongisu se referesce fara indoiala la specia precedenta. Nici C. sempervirens Vill. si nici C. ferruginea Scop. form. gen. nu amu aflatu in acestu tienu.
- C. clavaeformis** Hopp. *C. macucatu.* Dupa S. E. Tr. 3775 indicat pre valea catra Rodn'a-noua nu amu aflatu.
- C. hirta** L. *C. uritiosu.* La locuri umede de comunu.
- $\beta.$ *hirtaeformis* Pers. Totu la acestea locuri, inse raru.
- C. Pseudo-Cyperus** L. *C. caprisiorescu.* Pre locuri paludinoase, uliginose, langa lacuri.
- C. glauca** Scop. *C. albastriu.* La marginea unui lacu la Nasendu.
- C. paludosa** Good $\beta.$ Kochiana (C. Kochiana D. C.). *C. de paludine.* Pre locuri paludinoase, langa lacuri.
- C. riparia** Curtu. *C. de tiermuri.*
- $\alpha.$ *forma gen.*
- $\beta.$ *Nasodiensis* mihi. Spica femenina infima forte lungu pedunculata, si peduncululu provenitoru din vagin'a folei infime.
- $\gamma.$ *androgyna* mihi. (An C. riparia. b. paludosa & androgyna S. E. Tr. 3810 b.). Spicile masculine la baza femenine.
- Pre locuri paludinoase, langa lacuri, parae. Formele β si γ mai raru.
- C. vesicaria** L. *C. besicosu*, si
- C. ampulacea** Good. *C. inflatu.* Ambele specii la marginea de lacuri, pre locuri uliginose.
- (Va urma).

PARTEA OFICIALA.

Nr. 87/1881.

Procesu verbalu

luatul in siedint'a din 28 Februarie 1881 a comitetului Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Presedinte: Iacobu Bolog'a, vice-presedinte. Membri presenti: Br. D. Ursu, El. Macelariu, I. V. Rusu, Ios. St. Siulutiu, Vis. Romanu, B. L. Harsianu, I. Popescu, Zach. Boiu, Part. Cosm'a, Eug. Brote, N. P. Petrescu.

Secretariu: Georgiu Baritiu.

§. 81. Ad Nr. 13/1881 Ioanu Ivanu siuulu preotului Dimitrie Ivanu din Mohu, studentu in cl. VII la gimnasiulu de statu din Sibiu, cu testimoniu semestralu destulu de bunu, roga pe Asociatiunea pentru o subvenitie in bani.

— Nefiindu votatu de catra adunarea generala nici unu fondu pentru subvenitie transitorie, cererea nu i se poate implementa.

§. 82. Ad Nr. 34/1881. Dlu vicariu alu Silvaniei Alimpiu Barboloviciu transmite, sub dat'a din 16 Ianuarie a. c. protocolulu luatul in siedint'a adunarei generale a despartimentului Nr. XI, tienuta sub presidiulu domniei sale ca directoru in Simleulu Silvaniei in 22 Iuliu n. 1880. Din acelu protocolu aflam, ca dupace fostulu actuariu alu despartimentului dlu Daniilu Delleu si-a datu dimisiunea motivata, adunarea o-a si primitu; er' dupace se ceti protocolulu adunarei generale tienute la 16 Iuliu 1878 in Basesci, presidiulu rugatu se dea informatiune despre executarea decisiunilor luate in acea adunare, acesta descopere causele, cari se paru a fi foste forte grave, pentru care adunarea destinata a se con-

vocă pe a. 1879 la comun'a Ciseriu, nu s'a potutu tiené, precum nici ale comitetului; nu a fostu cu putintia nici executarea decisiunilor luate in adunarea dela Basesci. Dupace periodulu de 3 ani alu activitathei comitetului espirase, adunarea procede la alegere nouă de 6 membri actuali, de 4 suplenti si unu actuaru; loculu adunarei generale pe 1881 se defige la comun'a Cehu in septembra dupa Rusalii; se mai decide, că membrii comitetului se fia convocati ad personam, ér' publiculu atât prin diarie, cătu si prin dnii protopopi.

— Conclusele adunarei generale din despartiementulu XI se ieau spre sciintia; alegerile membrilor comitetului se confirma pentru periodulu prevediutu in regulamentu.

§. 83. Ad Nrii 35, 36 si 39. Invetiaceii de meserii, anume: de cojocaria Nicolae Campeanu in Sibiu; Todoru Maiorul de cismaria in Székely-Keresztur; Ioanu Ratiu si Nicolae Comsi'a ambii din comun'a Racoviti a afatori in Sibiu la maestrulu mesariu Iosef Bell — sub sternu atestatele loru de invetiatura si portare buna, cesti 2 din urma prin mijlocirea dului parochu Petru Florianu.

— Atestatele fiindu satisfacatorie, suntu a se conservá in archivu, pâna cându se voru transpune alaturea cu altele la societatea „Transilvania“.

§. 84. Ad Nr. 43/1881. Dlu canoniciu Elia Vlassa, nou alesulu directoru alu despartiementului XX din Blasiu, transmite protocolulu siedintiei subcomitetului, tiente in 16 Ianuariu, cuprindietoriu de 5 puncte, dintru cari se vede, că dupace dlu canoniciu Elia Vlassa insiste cu perseverantia asupra dimissiunei sale, subcomitetulu s'a constituitu numai in modu provisoriu, alegânduse de cassariu Dr. I. Ratiu, ér' de notariu Elia Chirila; mai departe că pâna in 13 Iuliu a. trecutu, dela 25 membri s'au incassatu 155 fl. mai tardi la 2 ocasiuni alti 35 fl. v. a. care sume s'a si inaintatu la cass'a Asociatiunei transilvane. Dupa aceste se ieau in discussiune circulariele si intimatele comitetului centrale din 7 si 24 Decembre, cumu si script'a comitetului espositiunei, si se decide, că spre a inainta mai cu bunu resultatu scopurile respective, pe 11 Febr. st. n. se se convóce o adunare extraordinaria a despartiementului; in fine se comunica in copia si consemnatiunile membrilor fundatori, pe viatia si ordinari din Blasiu si de prin vecinatate in nr. de 31, afara de cei cari au tramsu tacs'a de 5 fl. de adreptulu la comitetulu centralu din Sibiu.

— Tote lucrările subcomitetului XX cuprinse in acelu procesu verbale alu seu, se ieau spre placuta sciintia, cu atât mai vîrtosu, că acestu subcomitetu este unulu dintre cele puçine, cari prin activitatea loru patriotică si nepregetatoră dau exemplulu celu mai demnui de imitatu.

Catalogulu membrilor s'a transpusu redactiunei „Transilvaniei“, inspre a regula dupa acela espeditiunea exemplarilor.

§. 85. Ad Nr. 53/1881. Protocolulu adunarei generale a despartiementului VI (Dev'a) tiente in 4/16

Dec. 1880, insocitu de raportulu dului protopopu Ioanu Papiu alesu directoru in aceeasi siedintia arata, că fostulu directoru dlu dr. Lazaru Petco din diverse cause nu a fostu in stare se convóce vre-o adunare generala dupa cea din urma tienuta la Hunedór'a in 29 Iuniu 1876, adeca inainte cu $4\frac{1}{2}$ ani; dar' in acelasi timpu nici marcaru subcomitetulu nu s'a potutu intruni, prin urmare nici nu s'a lucratu nimicu, si că actele se afla in disordine, ér' acum si adunarea acést'a este convocata fara nici o programa. Dupace se alege unu actuaru si se decide a se face parastasu pentru sufletulu lui dr. Ios. Hodosiu, adunarea pasiesce la alegerea de directoru si de membri ai subcomitetului, dupace periodulu celoru vechi a espirat; ér' apoi ascultatu fiindu raportulu casariului despre starea cassei, acest'a transpune nou alesului directoru sum'a de 28 fl. v. a. impreuna cu töte actele presentate adunarei prin dlu directoru in nr. de 156 bucati, cari se dau in grija si respunderea nou alesului actuaru, spre a le pune in ordine si a le dá in revisiune subcomitetului. Loculu viitorului adunari generale a despartiementului se anumesce Dobr'a.

Dlu Ioanu Balomiri refusa verificarea protocolului, din cauza că acela nu cuprinde si numele membrilor căti au participatu la acea adunare.

— Alegerea noului subcomitetu si a directorului seu se confirma. Celealte puncte cuprinse in protocolulu acelei adunari se ieau spre sciintia cu acea observare din partea acestui comitetu central, că numerulu considerabile alu barbatilor romani de cultura superioara, domiciliati pe o parte mare a teritoriului din comitatulu Hunedorei, va scí se-si concentre poterile sale, si pentru inaintarea scopurilor Asociatiunei nôstre, cu atât mai vîrtosu, că sentint'a: „ajuta-te singuru si atunci iti va ajutá si Ddieu,“ este si remane adeveru eternu.

§. 86. Ad Nr. 59/1881. Raportulu dului profesoru dr. Constantinu Moisilu dela Naseudu din 8 Febr. a. c. in care adeveresce primirea circularielor si intimatelor acestui comitetu inaintate de aici incepandu din 18 Septembre anulu tr. sub Nrii 236, 369, 377, 381 ex 1880 apoi sub 9 din a. c., la cari töte observa că, in tientulu Naseudului inca nici pâna in diu'a de adi nu este inaintat despartiementulu prevediutu in unele decisiuni ale adunarilor generale; ér' circulariulu de sub Nr. 369 i-a datu ocasiune de a mai face o incercare pentru inaintarea unui subcomitetu; cere inse dela comitetulu centralu consiliu si respective, implinirea de 4 conditiuni.

— Dupa matura deliberatiune si cumpanire a tuturor punctelor cuprinse in susu citatulu rapportu alu dului profesoru Moisilu se decide, că se i se respunda la töte in sensulu respectivilor §§-i ai statutelor si in consumetu cu unele concluse anterioare, luate de catra doue adunari generale.

Relative la trimitera fóiei „Transilvania“ pentru Naseudu si districtu, redactiunea este autorisata a o trimite gratis la cele doue bibliotece dela gimnasiu; ér' in privint'a altoru espeditiuni din acea fóia are a se conforma esactu decisiunei luate in adunarea generala dela

Turd'a, si a luá de basa list'a membriloru estrasa din registrele cassariului; in prevedere inse, că in Naseudu se voru inscrie membri nuoi, se se puna la dispositiunea dlui profesor Moisilu 10 exemplar, spre a le a avé de indemana la inscrierea nuoiloru membri.

§. 87. Ad 69. Dlu advocatu Al. Filipu directorulu despartientului VII (Abrudu), transmite pre lângă comitiv'a sa din 10 Febr. 1881 procesulu verbale alu adunarei generale, tienuta la comun'a munténa Buciumu sub renumit'a Detunata, escusandu pre subcomitetu pentru intardiat'a transmitere cu nesce impregiurari si pedeci locale, prin cari se causase perderea insemnarilor facute cu scopu de a compune din ele procesulu verbalu.

Din cele 8 puncte ale procesului verbalu se constata, că dupace si acésta adunare se vediu necesitata a-si alege notariu ad hoc in loculu celui ordinariu absentatu din caus'a morbului, cetinduse rapórtete despre activitatea de preste anu a despartientului, si despre starea cassei, se alese o comisiune de 8 membri pentru conscrierea de membri nuoi si incassarea tacseloru, ceea ce se si intempla cu resultat frumosu, căci dela 15 membri s'au incassatu 75 fl.; dela 2 membri nuoi pe viatia anume: dlu Alesandru Danciu proprietariu si directoru de mine si dlu Simionu Caianu medicu montanu cete 100 fl.; ér' dela alti 8 membri nuoi ordinari cete 5 fl. si cete 1 fl. pentru diploma; in fine dela 3 membri ajutatori cete 1 fl.; totu atunci dlu directoru Al. Filipu declarà, că spesele despartientului le va purtá domnia sa din alu seu, ceea ce se primi cu aplause; ér' dupace se reintregi comitetulu alegénduse in loculu repausatului Simeonu Balintu in unanimitate dlu Iosifu Jurca din Rosia, si de controloru dlu Dionisiu Balosu, de locu alu viitorrei adunari generale fu anumitu opidulu Zlatna, adunarea generala fu inchisa de cătra directoru in ordine buna.

— Resultatele adunarei generale a despartientului VII se ieau spre placuta sciintia, că unele cari facu onore patriotismului confratiloru locuitori din acea regiune. Sumele enumerate in procesulu verbale s'au transpusu la cass'a Asociatiunei cu ocasiunea adunarei generale dela Turd'a. Nou alesulu membru alu subcomitetului se confirma.

§. 88. Nr. 65. Comisiunea esmisa din siedint'a comitetului dela 15 Ianuariu a. c. in personele dloru: B. P. Harsianu si Vis. Romanu spre a luá in revisiune computurile de spese facute la inmormentarea colegului dr. Ios. Hodosiu, in raportulu seu din 4 Febr. a. c. propune, că dupace ratiociniulu cuprinde esactu tóte sumele din alaturatele 14 conturi, se se indrepte la cassa spre a se platí.

— Cass'a este avisata a numerá sum'a de 226 fl. 46 cr. v. a.

§. 89. Nr. 70. Nou alesulu directoru alu despartientului XX din Blasius, dlu canonicu Ioanu Antonelli, transmite procesulu verbale alu adunarei generale extraordinarie din 11 Februarie, intru care, conformu disponi-

sitiuniloru primeite dela comitetulu centrale s'a alesu altu directoru, dupa care comitetulu declaratu fiindu de intregitu, adunarea puse si astadata la ordinea dilei preparativele pentru espositiunea din 15/27 Augustu si decise a se inainta 2 subcomitete de espositiune, unulu in Blasius, altulu in D. Santmartinu.

— Alegerea noua se confirma. Celelalte lucrari ale adunarei se ieau spre sciintia.

§. 90. Nr. 76. Ioanu Florea invetiatoru in Heturiu, se roga prin scrisórea din 2/14 Febr. a. c. că comitetulu se binevoiesca a doná fóia Asociatiunei „Transilvani'a“ pentru modest'a biblioteca scolastica si poporala, pre carea comun'a se apuca se o inaintieze.

— Se incuviintéza, si redactiunea este autorisata a ingrijí pentru espeditiunea fóiei „Transilvani'a“ la adres'a bibliotecii din Heturiu.

§. 91. Nr. 81. Dlu redactoru Nicolau F. Negruțiu se roga a i se trimité fóia Asociatiunei cu atatú mai vîrtosu, că n'aru avé de unde se reproduca in diariele cari le redigiazza domnia sa, articlii relativi la espositiunea din 15/27 Aug. a. c.

— Se i se trimita.

§. 92. Nr. 85. Ioanu Bardasiu studentu in cl. II de agronomia din Mediasiu, că stipendistu alu Asociatiunei substerne atestatulu despre progresulu facutu in studii in semestrulu I alu anului scolasticu 1880/1.

— Spre sciintia.

§. 93. Nrii 378, 379, 380, 383 ex 1880, 10, 14, 28, 32, 40, 46, 48, 49, 50, 75, 60, 61, 62, 64 si 83 ex 1881.

In urmarea conclusului publicatu pe terminulu de 15 Febr. st. n. a. c. pentru dôue ajutorie de cete 25 fl., din cele 16 cete se dau dela societatea „Transilvani'a“ pentru invetiacei dela 8 feliuri de profesiuni, s'au presentat pâna la terminu 21 de tineri cu suplicele loru, ér' unulu dupa terminu la 12 dile. Dintre acestia 7 insi n'au produsu nici unu testimoniu scolasticu, éra 6 insi numai testimoniu de cete 2 séu 3 cl. normale; in se fiinducà generos'a societate „Transilvani'a“ cere forte intelepties de conditiune absoluta, că concurrentii la ajutorie sale se fia terminat cu lauda, déca nu mai multu, celu puçinu 4 cl. normali (primarie), de aceea numai suplicele tineriloru cari au produsu testimonie de 4 cl. normale, pre lângă aceea au implinitu si celelalte conditiuni prevediute in concursu, s'au potutu luá in consideratiune.

— Ajutorie de cete 25 fl. v. a. se votéza in unanimitate:

1. Invetiaceiului de fauraria Dionisiu Georgiu Popu de nascere din Basesci (Ilyésfalva) comitatulu Selagiului, nascutu in 1863 asiediatu pre lângă contractu la maiestrulu Robert Mikola in orasiu Zelau.

2. Ioanu Morariu nascutu in comun'a rurala Fofeldea, comitatulu Sibiu, invetiacei de pantofaria, asiediatu cu contractu la maiestrulu Carl Ott in Sibiu.

Verificarea acestui procesu verbalu se concrede dloru :
Siulutiu, Cosm'a si Romanu.

Iacobu Bolog'a m. p., **G. Baritiu** m. p.,
v-presied. secret.

S'a verificatu in 3 Martiu 1881.

Siulutiu m. p. **P. Cosm'a** m. p. **V. Romanu** m. p.

Procesu verbalu

luat u in siedint'a comitetului Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu, tienuta in 11 Martiu 1881.

Presedinte : Iacobu Bolog'a, vice-presedinte. Membri presenti : Paulu Dunc'a, El. Macelariu, Vis. Romanu, Ioanu Popescu, dr. Il. Puscariu, Parteniu Cosm'a.

Secretariu : Georgiu Baritiu.

§. 94. Ad Nr. 88. Dlu Parteniu Cosm'a referéza despre spesele cancelariei cuprinse in ratiociniulu sub-sternutu de cătra veduv'a repausatului dr. Iosifu Hodosiu : dupa care perceptiunile suntu 75 fl., erogatiunile 59 fl. 93 cr., restulu de a se reprimí 15 fl. 7 cr.

— Ratiociniulu se incuviintéza ; ér' veduv'a repausatului se provóca, că restulu de 15 fl. 7 cr. se-lu responda la cassa in terminu de 15 dile dela primirea acestui conclusu.

§. 95. Totu dlu Cosm'a face urmatórea propunere :

Considerandu, că repausatulu secretariu alu doilea dr. Iosifu Hodosiu si-a ridicatu remuneratiunea pana la finea lunei Decembre 1880.

Considerandu, că agendele secretariului alu doilea, atátu sub durat'a morbului, cătu si dela mórt ea aceluia le-a provediutu si le provede secretariulu primu, — remuneratiunea votata de cătra adunarea generala pentru secretariulu alu doilea, cu incepere dela 1 Ianuariu 1881 se asemnéza pentru dlu secretariu I Georgiu Baritiu, pe cătu timpu domni'a sa va fi in stare se indeplinésca tóte lucrarile ce cadu in resortulu secretariului alu doilea.

— Propunerea se adópta in unanimitate, si se decide a se avisá cass'a.

§. 96. Nr. 93. Ioanu Morariu cantoru in M. O-siorhei, pre länga alaturare de atestate la suplic'a sa arata, că fiului seu Emanuilu invetiacelu la maiestrul Tályai György, stipendistu alu societatiei „Transilvani'a," s'a portatu asiá de bine, incátu de si contractulu este inchiaietu pe 3 ani de invetiatura. principalulu seu s'a decisu a-lu presentá la corporatiune, spre a-lu inaintá in 1-a lunei viítore de sodalu. Asiá tatalu seu se róga

a) că pre länga cuitant'a ce alatura se i se dea 12 fl. 50 cr. pe semestrulu computat din 1 Octomvre 1880 pana in 31 Martiu 1881, si

b) că, din consideratiune, că déca aru mai fi statu 1 anu că invetiacelu, erá se mai capete 25 fl., comite-tulu se se indure a-i mai asemná 12 fl. 50 cr. din cari se platésca tacsele de liberare, si se-si faca ceva vest-minte.

— Cererea se i se acórde in ambele puncte, in alu doilea inse cu conditiune, că se submita incóce atestatulu fiului seu, séu documentulu liberarei din starea de invetiaciulu si recunóscerea de sodalu.

§. 97. Nr. 92. Atestatulu datu din 24 Febr. a. c. de maiestrulu cojocariu Ioanu Fulea din Saliste, invetiacelu Georgiu Fulea.

— Se iea spre sciuntia.

§. 98. Nr. 59. Parochulu Andreiu Antonu din Gherl'a, protestéza cu totu adinsulu in contr'a votarei stipendiului Galianu in favórea studentelui Stefanu Csicsu Popu si pretinde esplicatiuni.

— Se i se rescria, că esplicatiunile cerute de repetite-ori de cătra altu consangénu, dlu protopopu I. Papiriu Popu, s'a datu in sensulu si dupa liter'a testamentului, si se potu cetí in procesulu verbale alu comitetului publicat in „Transilvani'a" Nr. 5—6 pag. 38—39.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede dloru : Cosm'a, Romanu si Popescu.

I. Bolog'a m. p.,
v-presied.

G. Baritiu m. p.,
secret.

S'a cetitu si autenticatu.

Sibiu 12 Martiu 1881.

P. Cosm'a m. p. **V. Romanu** m. p.

I. Popescu m. p.

Catalogu alfabeticu

asupra cartiloru aflatóre in bibliotec'a „Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a pop. rom." pana inclusiv la adunarea gen. dela Turd'a din 7—9 Aug. 1880, compusu de Petru Petrescu, archivariu si bibliotecariu alu Asociatiunei.*)

A.

Abaffy Franc. Pro se — a statibus comitatus arvensis ad comitia deputatus. Budae 1790 8º br. (1073).

Abel Fr. G. Iuvenals et Sulpicius sämtl. Satiren. Lemgo 1785 8º (657).

Academi'a, Statutele si regul. — romane. Bucuresci 1872 br. (990).

Academie der Wissenschaften, Wien. Sitzungsberichte a) der mathemat.-naturwiss. Klasse. vol. I—LXX (din v. XXVIII—XXX lips. br. 1—17; din LXX bros. 6—8). Registre 7 br.; b) Philosoph.-histor. Klasse vol. I—LXXVIII (din a. 1849 1. br. Aprile—Sept., din 1850 1. br. Aug. et Sept. din vol. VIII 1. br. 9—10, din vol. LXV 1. br. 10, din LXVIII br. 9—10), 8 br. registre; c) Archiv f. Kunde österr. Geschichtsquellen v. I—IX, XI—LII, 2. registre; d) Oesterr. Geschichtsq. vol. 37; e) Notizblätter, Beilage z. Archiv. 9 vol.; f) Denkschriften d. math.-naturw. Klasse, vol. 1—33; g) Tafeln zu d. Denkschr.; h) Jahrbücher d. Central-Anstalt f. Meteorologie u. Erdmagnetismus vol. 8 (1230).

Ackner M. I. Beitrag z. Geognosie u. Petrefactenkunde d. südöstl. Siebenbürgens. br. 4º (585).

Acta societatis jablonovianae de Henetis vandalis de Lacu Musiano v. IV. Lipsiae 1774 (376).

Acte div. (vedi prot. corr. Nr. 1114—1228).

* Numerii din paranteze arata locatiunea opuriloru in dulapuri.

- Actele confer. tienute de rom. gr. cath. din provinci'a metrop. Alb'a-Iuli'a.* Blasius 1871 8° (12).
- Acte si date despre confer. rom. tienuta la Miercurea in 7 si 8 Martie 1869.* Pest'a 1870 8°. 2 es. (273).
- Adelung Ioh. Chr. Aelteste Geschichte der Deutschen bis zur Völker-Wanderung.* 1 vol. 8°. Leipzig 1806 (463).
- Aimé-Martin,* vedi Neguliciu.
- Akademia, A magyar tudományos — Mon. Hungariae hist. magyar történelmi emlékek p. I 1—9, p. II 1—7, 9, 11, 15; 8° vol. 19* (1237).
- Magyar tudományos történ. vol. 18. Se continua (1249).
- Aehrenlese.* Beiblatt z. siebenbürgischen Zeitschrift f. Handel u. Gewerbe 1 Hft. Hermannstadt 1866 (1043).
- Alecsandri V.* Opere complete. 7 vol. 8°. Bucuresci 1875 (736).
- Alexi I.* Grammatica daco-romana sive valachica. 1 vol. 8°. Viennae 1826 (852).
- Allasi Leonis de utriusque eccl. occ. atq. orient. perpetua in dogmate de purgatorio confessione* 1 vol. 8°. Romae 1655 (54).
- Almanach v. Ungarn.* 1 vol. 8°. Wien u. Pressburg 1778 (1247).
- Almanach,* Magyar tudom. Akademiai — 1 vol. 8°. B.-Pest 1879 (1391).
- Ambrosius C. W.* Zur Hebung d. Gras-Cultur. br. Czernowitz 1860 (1136).
- Amiculu poporului.* Calindariu. Sibiu 1862, 1872/3 (1242).
- Amiculu scólei,* redactat de V. Romanu 1 vol. (l. Nr. 5—10 4°). Sibiu 1861 (1288).
- Anemon Dr. Chr. Fr.* Anleitung z. Kanzelberedtsamkeit. 1 vol. 8°. Nürnberg 1812 (87).
- Analele soc. academice rom. v. I, II et IV.* Bucuresci 1869 (1272).
- Analele statistice ale Romaniei pe 1866, 4° bros. VII p. 1.* Bucuresci 1869 (948).
- Andreae II* decretum origin. quo regn. Hungariae constituit, a. 1222 br. Budae 1829 (347).
- Andree Karl.* Buenos Ayres u. die argentinischen Provinzen. 1 vol. 8°. Leipzig 1856 (420).
- Wanderungen durch d. chinesische Reich v. A. et Gabet. Deutsch. v. — 1 vol. 8°. Leipzig 1855 (419).
- Animadversio in recens. hist. de origine Valachorum in Dacia.* 1 vol. Budae 1814 (288).
- Anleitung z. Verfassung d. im bürgerl. Leben vorkom. Aufsätze mit Rücksicht auf d. sieb. sächs. Privatrecht.* Hermannstadt 1841 (204).
- Anonymische Schrift die im Grossfürstenth. Siebenbürgen im Vorschein gekommen ist, u. die Trennung d. siebenbürgisch. Hofkanzlei von d. ung. zum Gegenstande hat.* 1791 germ. si lat. br. (1071).
- Antonelli I.* Breviariu istoricu alu scóleloru din Blasius br. 8°. Blasius 1878 (969).
- Iсторія poporului romanu de T. Liviu, carte I si II 8°. Blasius 1860 (706).
- Antonii C.* de martiri ordo historiae juris civ. ed. IV. 1 v. 8°. Vienae 1779 (282).
- Anzeigen,* Priv. — aus sämmtl. k. k. Erbländern. 1 vol. 4°. Wien 1774 (453).
- Apophyegmatum ex opt. utriusq. linguae script.* 1 vol. 8°. Lugduni 1561 (672).
- Aprobatae et compilatae constitutiones.* 2 vol. 4°. Kolosvár 1815 (219).
- Arenstein Dr. Ios.* Oester. Bericht über d. intern. Ausstell. in London 1862. 1 vol. Wien 1863 (925).
- Aricescu C. D.* Istoria revolutiunei rom. dela 1821. 1 vol. 8°. Craiov'a 1874 (248).
- Aricescu, Acte justificatore la ist. rom. dela 1821.* 1 vol. 8°. Craiov'a 1874 (249).
- Aristoteles Werke.* Poetik, übers. von Dr. Hoffmeister u. Dr. Knebel. Stuttgart 1840 (699).
- Arneth Ios.* Archeologische Analecten. Tabelle. Wien 1851 (1324).
- Aron Teodor,* Anotari din istoria ecl. despre urzirea si latirea credintiei crestine intre romani. 1 vol. 8°. Pest'a 1850 (33).
- Ars semper gaudendi.* 1 vol. 8°. Vienae 1756 (667).
- Artaria et Cnie.* Nouvelle carte geograph. et des postes de L'Europe. 4 foi. Vienne (552).
- Articuli dietales Budenses,* a. 1792. Pestini et Posonii (163).
- Articuli dietales a. 1791/2.* 4°. Cibinii (155).
- Posonienses a. 1715. Debreczini 1726 (106).
- Artistii in vietă.* Esplicatiunea operilor de pict. sculpt. si arhitectura ale —. Bucuresci 1865 br. (996).
- Arz I.* Agri Sabesiensis et loc. conf. topograph. mineralogica. Dissertatio br. Cibinii 1801 (961).
- Asaki G.* Culegere de poesii. 1 vol. ed. 2. 8°. Iasi 1854 (737).
- Asociat. trans.* Actele — pro 1862/6. 1 vol. 3 ex. 8° (1295).
- Astl H.* Alphab. Sammlung all. polit. Gesetze d. Kaiserth. Oesterreich. 3 vol. 8°. Wien. 1858 (1373).
- Atanasescu D.* Istoria romanilor pentru rumanili din dréptă Danubiului dupa Urechia si Cosacoviciu, br. 8°. Bucuresci 1867 (1009).
- Ateneulu romanu.* Revista mens. pro 1866/8. 7 fasc. (1270).
- Atlas fizicalu si technicu cu figuri fisico-mat.* folio. (Fara titula) (1336).
- Auer Alois,* Tafeln z. Vortrage der Polygraph. Apparat der Staats-Druckerei in Wien 1853 (603).
- Ausstellung.* Erste dalmat.-kroat.-slavon. — in Agram 1864. 1 vol. (931).
- vedi Wien.
- Ausstellungsbericht.* Offic. — herausgeg. v. österr. Central-Comité. Weltausstell. zu Paris 1867. 17 vol. 8°. Wien 1867 (926).
- Austria.* Universal-Calender f. d. J. 1850 8°. Wien (1244).
- Auror'a romana,* fóia beletr. 2 vol. Pest'a 1863/4 (1298).
- Avventure di Telemaco.* Venezia 1756. 1 vol. (833).
- Az első folyamodású kir. törvény-székek és járásbiroságok terület-köreinek kimutatása.* 1 vol. Pest 1872 (1384).

B.

- Babler H.* Quadriga judicum seu de officio jurisdictione. Folio. Neostadii 1728. (1327).
- Balasiescu Nif.* Epistolele si evangeliele pentru dumineci si serbatori. 1 vol. 8°. Bucuresci 1864 (41).
- Baldau P.* Das Reich Gottes auf Erden. Predigten. 3 vol. 8°. Gratz 1821 (89).
- Ballmann I. M.* Statist. Landeskunde Siebenb. im Grundrisse. 1 vol. 8°. Hermannstadt 1801 (543).
- Bancila P.* Colindele craciunului si ale pasilor. 8° br. Sibiu 1875 (728).
- Banus Steph.* Elem. jurisprudentiae naturalis. 1 vol. 8°. Claudiopoli 1836 (148).
- Barasch Dr. I.* Cursu de igien'a popor. Ser. I. Bucuresci 1857 (229).
- Barasiu Dr. I.* Cursu elementaru de istoria naturala. T. I zoologi'a. 8° 2 ex. Bucuresci 1864 (611).
- Barcianu S. P.* Adunare de istoriore morale. 16°. Sibiu 1864 (771).

- Gramatic'a germana, teoret. pract. pentru usulu tiner. rom. 1 vol. ed. II 8°. Sibiu 1864 (858).
- Baritiu G.* Catechismulu calvinescu impusul clerului si popor. rom. sub Georgiu Racot I si II. 1 vol. 8°. Sibiu 1879 (1388).
- Dictionari ung. rom. 1 vol. 8°. Brasov 1869 (889).
- Istori'a regim. II rom. graniciarescu transilv. 1 vol. 8°. Brasov 1874 (263).
- vedi si Transilvani'a.
- O. Magyar-román zsebszótár. 1 vol. 8°. Kolozsvárt 1870 (905).
- Barnutiu S.* Dreptulu publicu alu romaniloru. 1 vol. 8°. Iasi 1867 (132).
- Barthol a Cartagena.* Enchiridion juris utriusq. 1 vol. 32°. Francofurti ad M. 1735 (98).
- Bartolomaeides L.* De bohemis kishontensis commentatio historica, bros. 4°. Wittenberg 1783 (362).
- Comitatus Gömörensis notitia statist. 4°. Leuschoviae 1806 (305).
- Bassero A. H.* Cursu elementaru de antropol. si med. practica. 8° 1 vol. 2 ex. Bucuresci 1863 (225).
- Bauer S.* Praktisches Hand- u. Hilfsbuch f. Stadt u. Landprediger. 4 vol. 8°. Leipzig 1828 (84).
- Becher Dr. Siegfr.* Das österr. Münzwesen v. J. 1524—1838. 2 vol. (921).
- Statistische Uebersicht d. Bevölkerung d. österr. Monarchie. 1 vol. 8°. Stuttgart u. Tübingen 1841 (521).
- Album d. glorr. Ereignisse der Woche v. 12/18 März 1848. Wien 1848 (407).
- Beck Chr. A.* Jus publicum Hungariae. 1 vol. Wien 1790 (158).
- Becker Bernh.* Die Reaction in Deutschland gegen d. Revolution v. 1818. 1 vol. 8°. Wien 1868 (451).
- Beda C.* Vertheidigung d. Deutschen u. Slawen in Ungarn. 1 vol. 8°. Leipzig 1843 (977).
- Bedeus Ios. v. Scharberg:* Histor.-geneal.-geol. Atlas z. Uebersicht d. Geschichte d. ung. Reiches, seiner Nebenländer u. d. angrenzenden Staaten u. Provinzen. (Folio mare). Hermannstadt 1851 (1334).
- Begleiter I.* Vindiciae const. et priv. nat. sax. 1 vol. 8°. Cibinii 1803 (283).
- Behamb Ferd.* Notitia Hungariae Berneggeriana. Argintorati 1676 (316).
- Beișiu.* Raportu gen. despre gimn. r. gr. cath. din — pro 1870/1, br. (973).
- Belii Math.* Compendium Hungariae geograph. 1 vol. 8°. Poșonii 1783 (504).
- De vetere litter. hunno scythica exercitatio. 4° br. Lipsiae 1718 (356).
- Belius C. A.* De Maria Hungariae regina comment. histor. crit. 1 v. 4°. Lipsiae 1742 (354).
- Benezur Ios.* Hungaria semper libera suique juris. 1 vol. Vindobonae 1764 (363).
- Benigni I. H. v. Mildenberg.* Statistische Skizze d. siebenbürgischen Militärgränze. 1 vol. ed. 2. Hermannstadt 1834 (533).
- Statistik u. Geographie v. Siebenbürgen. 3 vol. 8°. Hermannstadt 1837 (532).
- Unterhaltungen aus d. Geschichte Siebenbürgens. I Bd. 8°. Hermannstadt 1840 (440).
- Benkő Ios.* Imago nationis Syculicae hist.-polit. 1 vol. Cibinii et Claudiopoli 1791 (289).
- Benkő K.* Marcesszék ismertetése. 1 vol. 8°. Kolozsvárt 1868 (483).
- Benzur Ios.* Jus publ. Hungariae. Viennae 1790. 1 vol. 8° (297).
- Berger Dr. I. N.* Kritische Beiträge z. Theorie d. österr. allg. Privatrechtes. 1 vol. 8°. Wien 1856 (187).
- Berger Th.* Synchronistische Universal-Historie d. vornehmsten europäischen Reiche u. Staaten. Folio. Coburg u. Leipzig 1767 (1337).
- Berger I. H.* Resolutio legum obstantium, quae in comp. juris Lauterbachii exprimuntur. 1 vol. 8°. Wittenbergae 1716 (173).
- Berthet Elie.* Le juré. Paris 1865 (816).
- Beschlüsse* d. sächs. Nations-Universität. 1861. Iustitzsachen, bros. (1044).
- Beszédek* tárca záratékul az 1837-ik országgyül. jegyzkönyvhez. 3 vol. (1306).
- Betlenius I.* Rerum transilvanicarum libri quatuor (?) 1663. 1 vol. 12° (281).
- Bibliothèque pour tout le monde.* Directeur: Ad. Riou. 46 br. 8° (824).
- Bibra,* Freih. v., Tafeln z. Abhandlung: Beiträge z. Naturgeschichte von Chile (1323).
- Biedermann Em.* Die freie Theologie oder Philosophie u. Christenthum im Streit u. Frieden. Tübingen 1844 (1362).
- Bielek Lad. v.* Ethnogr. geograf. Statistik d. Königreichs Ungarn u. dessen Nebenländer, br. 8°. Wien 1837 (524).
- Bielz E. A.* Fauna d. Wirbelthiere Siebenbürgens. 1 vol. 8°. Hermannstadt 1856 (610).
- Handbuch der Landeskunde Siebenbürgens, eine statist. topograph. Beschreibung d. Landes. 1 vol. 8°. Hermannstadt 1857 (527).
- Die dakischen Tetradrachmen Siebenbürgens, br. 8°. Hermannstadt 1874 (978).
- „Transilvania“ Beiblatt d. Sieb. Boten pro 1861. 1 vol. 8°. Hermannstadt (1258).
- Binder I. F.* Verzeichniss d. in Siebenbürgen wildwachs. nutzbaren Pflanzen nebst e. Anhange d. dem bebauten Lande schädli. Unkräuten u. d. Giftpflanzen. 1 vol. 4°. Hermannstadt 1843 (963).
- Biographia succinta medicorum Hungariae et Trans.* 1 vol. 4°. Lipsiae 1774 (553).
- Biro M.* Egy mezei gazda élete. Kolozsvárt 1847 (1374).
- Biseric'a ortod. rom.* Jurnal period. ecles. 2 vol. 8°. Bucuresci 1874/5 (a. I lips. Nr. 6/9) (1302).
- Bisselii Jo.* Medula historica. 1 vol. 8°. Ambergae 1675 (276).
- Bistritz.* Programm d. Obergymn. in — pro 1864/5 et 65/6, br. (970).
- Blasienensis,* Annales gymn. gr. cath. majoris — pro 1855, 58 et 77/8. 3 bros. (968).
- Blätter* f. Geist, Gemüth u. Vaterlandsk. 1 vol. 4°. Kronstadt 1840 (1261).
- Bluntschli.* Allgem. Staatsrecht. 2 vol. 8°. München 1863. 3 Aufl. (799).
- Bobu Ioanu,* vladic'a Fagarasiului, cuventare de instalare in a. 1784, br. (1050).
- Bod I. E.* Allgem. Betrachtungen über d. Weltgebäude. 1 vol. Berlin 1818 (629).
- Petrus. Hungarus Tymbaules. br. 1764 (285).
- Synopsis juris connubialis. br. 8°. Cibinii 1763 (118).
- Boehmeri G. L.* Principia juris canonici. 1 vol. 8°. Gottingae 1762 (217).
- (Va urmă).